

Echipa redacțională:

arh. Ileana TUREANU - președinte UAR
Răzvan HATEA - tehnoredactare și fotografie
arh. Ioana ALEXE - redactor
Aurelian ARIF - redactor
Vlad BRĂTULEANU - tehnoredactare
Claudia ȘTEFĂNESCU - corectură

Coordonator:

arh. Ileana TUREANU - președinte UAR

Redactor responsabil:

Răzvan HATEA

www.uniuneaarhitecilor.ro/BIUAR
ISSN 1582-2117

arh. Marina MACARIE - sigla BIUAR

Se distribuie gratuit
din Fondul Timbrului de Arhitectură

Contact

Centrul de Cultură Arhitecturală /
Secretariat /
Revista Arhitectura / Biblioteca
str. Jean Louis Calderon, nr. 48, București,
sectorul 2, cod 020038

Secretariat: tel. 021.315.60.73, 0737.017.785,
uar_contact@yahoo.com,
secretariat@uniuneaarhitecilor.ro

Revista Arhitectura: tel. 0768.198.178,
0768.198.179,
office@arhitectura-1906.ro

Biblioteca (program cu publicul):
L-V - 10:00-16:00, tel. 021.310.91.94,
biblioteca@uniuneaarhitecilor.ro



Expozitie
SMARANDA SCHÄCHTELE

3/2023

Din cuprins:

ANIVERSĂRI

LANSĂRI CU DICHIS

AGORA

CALDERON – DEZBATERI

PREZENȚE INTERNAȚIONALE

EXPOZIȚII

REVISTA ARHITECTURA

FEMEILE DIN ARHITECTURA

ROMÂNEASCĂ

TINERI ARHITECȚI

VIAȚA SUCURSALELOR

CASA CU BLAZOANE

COLABORĂRI

IN MEMORIAM

ACTIVITATEA UAR

IULIE
SEPTEMBRIE
2023



**KÖLLŐ MIKLÓS ȘI STUDIO LARIX
„REVITALIZĂRI RURALE”**

SUMAR

Echipe redacțională:

arh. Ileana Tureanu - președinte UAR
Răzvan Hatea - tehnoredactare și fotografie
arh. Ioana Alexe - redactor
Aurelian Arif - redactor
Vlad Brătuleanu - tehnoredactare
Claudia Ștefănescu - corectură

Coordonator:

arh. Ileana Tureanu - președinte UAR

Redactor responsabil:

Răzvan Hatea

www.uniuneearhitectilor.ro/BIUAR

ISSN 1582-2117

arh. Marina Macarie - sigla BIUAR

Se distribuie gratuit

din Fondul Timbrului Arhitecturii.

Contact

Centrul de Cultură Arhitecturală /
Secretariat /
Revista Arhitectura / Biblioteca
str. Jean Louis Calderon, nr. 48, București,
sectorul 2, cod 020038

Secretariat: tel. 021.315.60.73,
0737.017.785,
uar_contact@yahoo.com,
secretariat@uniuneearhitectilor.ro

Revista Arhitectura: tel. 0768.198.178,
0768.198.179,
office@arhitectura-1906.ro

Biblioteca (program cu publicul):

L-V - 10:00-16:00, tel. 021.310.91.94, biblio-
teca@uniuneearhitectilor.ro

ANIVERSĂRI

- 2 Acad. prof. arh. Petre ANTONESCU - 150 de ani de la naștere |
Jumătate de secol dedicat Școlii Naționale de Arhitectură | Ileana TUREANU
- 8 „Conacul Oromolu – Vila Margot” de la Păușești | Mugur ISĂRESCU
- 12 La mulți ani, Solange Herbez de la Tour - 102 ani! | Georgeta GABREA

LANSĂRI CU DICHIS

- 16 Armenii din arhitectura românească | Ileana TUREANU

AGORA

- 24 About & Behind ARCHY FEST | Cristia CHIRA, Mihaela LAZĂR, Roxana MITARCĂ

CALDERON – DEZBATERI

- 28 Filmul de arhitectură | Silvia NICULAE

PREZENȚE INTERNAȚIONALE

- 30 „Nu lăsa pe nimeni în urmă!” | Silvia PINTEA

EXPOZIȚII

- 32 Revitalizare rurală | Ileana TUREANU
- 34 „Spațiul Proletar” | Vladimir Păun VRAPCIU
- 36 „Le Monde Secret de l’Acquarelle” – Acquarelele lui Emilian ALEXIANU

REVISTA ARHITECTURA

- 38 „Henri Coandă – Înapoi în viitor” | Ioana ALEXE

FEMEILE DIN ARHITECTURA ROMÂNEASCĂ

- 42 Octavia Floria POPEEA – Biroul de arhitectură OOPY
- 48 MOODS – Desen de Modă, arh. SMARANDA SCHĂCHTELE | Ioana Sanda AVRAM
- 50 De la designul de arhitectură la designul de modă | Octavian NECULAI

TINERI ARHITECȚI

- 54 PickTwo în Zanzibar | Sebastian Ionuț MÎNDROIU

VIAȚA SUCURSALELOR

- 58 Suceava - Botoșani - Educație prin patrimoniu | Mihai TULBURE, ZHANG Han-Lu Simona,
Iulia CONDREA
- 62 Maramureș - Satu Mare | Castelul Károlyi, un adevărat „Peș al Transilvaniei” |
Oksana FLORESCU, Ina FUNEȚAN

CASA CU BLAZOANE

- 66 Comunitate și creativitate | Silvia NICULAE

COLABORĂRI

- 72 Concurs „Acasă la Brâncuși” | Dorel PASĂRE

IN MEMORIAM

- 74 Georgeta-Eugenia (1928-2020) și Ioan SACHELARIE (1927-2023) | Pavel POPESCU
- 78 Angela FILIPEANU (1933-2023) | Cerasella CRĂCIUN
- 80 Ion Ilie DUMITRESCU (1940-2023) | Irina Rosetti CANTACUZENE
- 82 Diana Maria GAGA (1956-2023) | Liana Maria BUȘILĂ

ACTIVITATEA UAR

- 84 Ședințele Colegiului Director, iulie-septembrie 2023 | Mirela MERCURIANU
- 86 Ședința Senatului din septembrie 2023 | Mirela MERCURIANU

150 DE ANI DE LA NAȘTERE PETRE ANTONESCU (1873-1965)

Text: Ileana TUREANU



JUMĂTATE DE SECOL DEDICAT ȘCOLII NAȚIONALE DE ARHITECTURĂ

Seminarul și expoziția dedicate marelui arhitect Petre Antonescu, de la a cărei naștere se împlinesc, în acest an, 150 de ani, găzduite de Banca Națională a României sunt un omagiu adus arhitecturii românești și creatorilor școlii naționale de arhitectură, dar și expresia unei neîntrerupte preocupări și efort de a susține excelența și calitatea în arhitectura românească.

De-a lungul vremii, Banca Națională a României a întreținut și conservat exemplar patrimoniul său construit, indiferent dacă l-a utilizat direct sau l-a cedat administrației publice centrale sau locale. Palatele B.N.R., Banca Chrissoveloni sunt numai cele mai notorii monumente restaurate prin grija B.N.R. Multe alte sedii ale agențiilor B.N.R. de pe tot cuprinsul țării au fost restaurate de B.N.R.

În această vară, B.N.R. a salvat și restaurat „Conacul Oromolu” din Păușești, județul Vâlcea, construcție concepută de Petre Antonescu acum un secol și distrusă de indiferența și incultura utilizatorilor conjuncturali.

Este o onoare deosebită să omagiem arhitectura de la tribuna BNR, cea mai credibilă și respectată instituție publică. Dar nu este o întâmplare faptul că vorbim despre arhitectul Petre Antonescu la B.N.R. deoarece a fost o relație specială de colaborare între arhitect și Bancă, ce a generat construcții excepționale care fac cinste României în lume, precum *Accademia di Romania* de la Roma. Pentru



Capitală, *Palatul funcționarilor BNR* de pe șoseaua Kiseleff - cunoscutul *Hotel Triumph* - dar și *Casa Oromolu* din Piața Victoriei - recent restaurată, în cadrul ansamblului Victoria - sunt repere culturale de arhitectură rafinată.

Expoziția prezentată de Uniunea Arhitecților a fost curatoriată de prof. dr. arh. Sorin Vasilescu.

M-aș limita la câteva aspecte care ar trebui să ne preocupe și să ne dea de gândit, ca instituție profesională care onorează creatorii din domeniul arhitecturii.

Petre Antonescu este, în același timp, personalitatea cea mai complexă, cea mai longevivă, cea mai influentă și recunoscută din arhitectura noastră, dar și personalitatea cea mai puțin studiată și analizată din arhitectura românească.



Academicianul-arhitect a avut șansa de a trăi peste 90 de ani, și-a început cariera odată cu secolul al XX-lea (a absolvit École des Beaux-Arts la Paris în anul 1899, cu lucrarea „Un muzeu industrial, comercial și agricol pentru orașul București”) și a parcurs profesional toate etapele majore ale culturii primei jumătăți de secol XX, fiind sensibil la noile tendințe și oferind lucrări majore în fiecare și oricare dintre aceste curente. A construit în gama neoclasică, romantică, Art-Nouveau, Art Deco, a fost unul dintre exponenții de vârf ai curentului neo-românesc, a excelat atunci când a construit în spirit modernist sau raționalist. Petre Antonescu a dominat prima jumătate a secolului al XX-lea ca arhitect, pedagog, planificator urban, restaurator de monumente istorice.

În 1903, Petre Antonescu a fost angrenat în marea mișcare de întemeiere a unei școli naționale în arhitectură și a scris în revista *Literatură și artă română*: **„Există o artă românească, și nu vorbesc de arta românească modernă care-și are talentele sale, și încă mari de tot, ci de arta noastră veche, de marile ei tradiții, care sau pierdut din ziua în care, renegând și surghiunind tot ce era propriu sufletului lor, Românii, orbiți de lumea occidentală și, întrun nobil avânt de deșteptare, au avut naivitatea acelor care cedează cu bucurie aurul blond și greu din țara lor, în schimbul sticlărilor fragile și orbitoare ce le aduc solii civilizației”.**



MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE, azi PRIMĂRIA CAPITALEI, b-dul Regina Elisabeta nr. 47, București 1906-1910



PALATUL ADMINISTRATIV (1912-1913), str. Unirii nr.19, Craiova



FACULTATEA DE DREPT (1933-1935), b.dul Regina Elisabeta nr.36-46, București



ARCUL DE TRIUMF, Șoseaua Kiseleff, București 1921-1922, 1936

În același an, 1903, Antonescu a devenit arhitectul oficial al familiei Brătianu, realizând o reședință urbană de referință precum Ansamblul familiei Brătianu din apropierea Bisericii Amzei, dar și Conacul familiei de la Florica, care a lansat modelul stilului neo-românesc clasic care va fi modelul-lider al formelor stilului neo-românesc în arhitectura domestică timp de două generații de arhitecți.

De-a lungul vremii, Petre Antonescu a fost arhitectul favorit al marilor familii precum Kretzulescu, Marghiloman, Malaxa, Oromolu, ale căror reședințe marchează și astăzi personalitatea unor cartiere centrale ale Capitalei.

Dacă arhitectura domestică l-a impus ca om de cultură, într-un mediu intelectual de elită, arhitectura publică este cea care l-a impus pe Petre Antonescu ca o personalitate oficială pe scena românească. Consacrarea i-a adus-o arhitectura publică. Cariera sa de arhitect practician și numărul impresionant de construcții realizate au fost dublate de o prodigioasă **carieră didactică**. Timp de 4 decenii, între anii 1900-1938, a predat la Școala Superioară de Arhitectură din București primul curs de Istoria Arhitecturii și a fost îndrumător la proiectare. A fost Rectorul Academiei de Arhitectură între 1931-1938 (2 mandate, semnate de Regele Carol al II-lea), timp în care a organizat (în 1932) Salonul Oficial de Arhitectură și Arte Decorative.

În 1933, și-a echivalat Diploma de arhitect obținută la Beaux Arts de la Paris, în calitate de Rector.

În același timp, Petre Antonescu a jucat un important rol și în domeniul **conservării și restaurării monumentelor istorice**,

realizând cercetări pe monumente, publicând numeroase studii și ținând conferințe și comunicări, legându-și numele de numeroase șantiere de restaurare din epoca interbelică, alături de inginerul Gheorghe Balș și de arhitectul Nicolae Ghika-Budești, în calitate de membru al Comisiei Monumentelor Istorice, care a pus bazele tradiției științifice de restaurare.

A condus și a reprezentat breasla arhitecților de-a lungul multor decenii, în calitate de președinte al Societății Arhitecților Români (SAR), în anii 1912 /1919-1921/1946-1948, apoi în calitate de membru al Comitetului de Conducere al nou-înființatei (1952) Uniune a Arhitecților din RPR. În același an, a fost distins cu Premiul de Stat pentru refacerea și supraetajarea Palatului Ministerului Lucrărilor Publice (actuala Primărie a Capitalei).

Ca recunoaștere a copleșitorului rol pe care l-a jucat în arhitectura națională, a fost ales membru al Academiei de Artă și Literatură din Italia și Membru de Onoare (1936-1945) apoi, din 1945, membru titular al Academiei Române.

Și totuși, paradoxal și impardonabil, nu există studii ample și sistematice despre acest „părinte” al arhitecturii naționale. Știm puțin despre personalitatea sa și referințele noastre se bazează pe cele două albume monografice pe care și le-a publicat singur, la 40, apoi la 90 de ani, cu explicații și susțineri teoretice extrem de parcimonioase*.



Închei citând din actele întocmite de serviciile de cadre pe care le-am găsit în Arhivele UAR: „Din punct de vedere social și politic, arhitectul Petre Antonescu este fost moșier și proprietar de alte bunuri expropriate. A avut și salariați în biroul său de proiectare. Era un om bogat. În anii regimurilor burghezo-moșierești a avut legături cu cercurile liberale și a fost senator în timpul guvernării lui Iorga.

Arhitectul Antonescu Petre este cel mai mare arhitect român în viață, unul dintre creatorii arhitecturii naționale moderne, o personalitate în viața arhitecturală, care se bucură de stima majorității arhitecților și a altor creatori din țara noastră. Este laureat al Premiului de Stat”.

* Prima publicație în care își prezintă opera a apărut la 40 de ani - *Clădiri. Studii. Case. Biserici. Monumente. Palate. Încercări de arhitectură românească și clasică*, volumul I, București, 1913.

La 90 de ani (1963), a apărut monumentală sa lucrare *Clădiri, construcții, proiecte și studii*, în care face o amplă prezentare a arhitecturii sale.

- Studiul „Renașterea Arhitecturii Românești. Stilul Regele Carol al II-lea”, apărută la Tipografia Carpați în 1939.

- Lucrarea „Biserici nouă - proiecte și schițe”, apărută în 1942 și reeditată în 1943, în care arhitectul Petre Antonescu se dovedește un teoretician al istoriei arhitecturii bisericilor, studiind temeiurile arhitecturii bizantine.

PETRE ANTONESCU ȘI BANCA NAȚIONALĂ

Text: MUGUR ISĂRESCU
 guvernatorul Băncii Naționale
 a României



„CONACUL OROMOLU - VILA MARGOT” DE LA PĂUȘEȘTI



Mihail Oromolu, guvernator al Băncii Naționale a României (BNR) în perioada 1 ianuarie 1922 – 31 decembrie 1926, a rămas în istoria noastră monetară drept cel care a recuperat depozitul de aur deținut de BNR la Reichsbank (1922) și a încheiat operațiunile referitoare la lichidarea Băncii Austro-Ungariei. Pe un plan mai larg, numele lui este legat de realizarea a două edificii emblematice ale patrimoniului arhitectural național: Palatul funcționarilor BNR (astăzi Hotelul Triumf) din București și Accademia di Romania situată într-una dintre cele mai exclusiviste zone ale Romei „Valle Giulia” între Grădina Borghese și Vila Papei Giulio al II-lea. Ambele au rezultat din relația privilegiată și colaborarea lui Mihail Oromolu cu arhitectul Petre Antonescu; ambele au fost donate de Banca Națională a României statului român.

Arhitectul Petre Antonescu – membru al Academiei Române, unul dintre părinții stilului național în arhitectura românească, personalitate care a dominat școala noastră de arhitectură în prima jumătate a secolului al XX-lea – și-a pus amprenta pe clădiri care au conferit identitate orașelor României: Primăria București (inițial sediul Ministerului Lucrărilor Publice), Cazinoul din Sinaia, Catedrala Arhiepiscopală Sf. Nicolae (Madona Dudu) din Craiova, Banca Marmorosch Blank din București (în prezent, Hotelul Marmorosch).



Mihail OROMOLU guvernator al B.N.R. în perioada 1922-1926

Dacă arhitectura publică l-a impus pe arhitectul Petre Antonescu ca personalitate oficială pe scena românească, arhitectura domestică l-a impus ca rafinat om de cultură, într-un mediu intelectual de elită, cu remarcabile clădiri inspiraționale, multe în stil neo-românesc, chiar dacă mai puțin vizibile publicului larg. În această categorie se încadrează reședințele guvernatorului Mihail Oromolu din București și din Păușești (județul Vâlcea).

Reședința vâlceană a guvernatorului Oromolu – numită „Vila MARGOT”, o clădire concepută ca „loc de odihnă și reședință de vară”, creație în stil neo-românesc care amintește de culele oltenesti – a fost deteriorată de istoria postbelică până în pragul desființării. În buna sa tradiție de a reda țării bijuteriile arhitectonice de care este legată, Banca Națională a achiziționat în 2011 domeniul Oromolu din Păușești – Vâlcea și l-a readus la viață, redându-i prestața inițială. Acum, la începutul toamnei 2023, anul în care aniversăm 150 ani de la nașterea lui Petre Antonescu, deschidem publicului această bijuterie arhitecturală.





Reabilitarea domeniului Oromolu – Vâlcea nu este un caz singular.

Încă de la înființarea sa, în 1880, Banca Națională a României s-a preocupat constant de extinderea, apoi de conservarea și valorificarea patrimoniului său imobiliar. Amplasate în zone centrale ale orașelor, clădirile BNR au o valoare arhitecturală deosebită, marcând urbanismul local și devenind repere ale memoriei colective a comunităților respective. Au fost gândite să servească activității BNR și să contribuie la estetica și noua personalitate a orașelor.

Multe dintre acestea, în momentul în care nu au mai fost necesare activității Băncii Naționale, au fost donate Statului Român. Sucursalele din Piatra Neamț (în prezent sediul Muzeului de Artă Eneolitică Cucuteni), Tulcea (în prezent Muzeul de Etnografie și Artă Populară Tulcea), Turnu Severin (în prezent sediul Episcopiei Severinului și Strehaiei), Miercurea Ciuc (în prezent sediul Camerei de Conturi Harghita) sunt câteva exemple edificatoare.

Domeniul Oromolu – Vâlcea este parte a patrimoniului național, înscris în Lista Monumentelor Istorice (cod: VL.II-M-B-09972). Deși a servit relativ scurt timp ca sediu al BNR (a adăpostit arhiva băncii în ultimele luni ale celei de-a doua conflagrații mondiale), Consiliul de Administrație al BNR a hotărât, în 2011, cumpărarea și reabilitarea acestui domeniu datorită valorii sale istorice, arhitecturale, culturale, legăturilor cu trecutul BNR, dar și din cauza stării deplorabile în care ajunsese întreaga proprietate amenințată cu dispariția.

După cel de-al Doilea Război Mondial, în perioada regimului comunist, clădirea conacului a suportat mai multe intervenții brutale, printre care adăugarea unui etaj, modificarea șarpantei și extinderi improprii, pe latura de vest. În incintă au fost construite o serie de anexe utilitare (centrală termică, spații de depozitare, spații administrative) care au mutilat conceptul și edificiul inițial al arhitectului Petre Antonescu.

Soluția de restaurare a prevăzut un set de intervenții de degajare a edificiului inițial, menite să readucă clădirea conacului la forma și aspectul original, specifice stilului neo-românesc. Acest demers a presupus și desființarea supraetajării și revenirea la volumetria inițială a șarpantei, consolidarea elementelor și subsansamblurilor structurale, revenirea la cromatica originară a exteriorului, desființarea corpurilor utilitare anexe.

Vă invit să descoperiți istoria și frumusețea acestui domeniu, împletită pe alocuri cu istoria celor care l-au creat.



ACCADEMIA DI ROMANIA, Piazza José de San Martin, Valle Giulia, 1928-1932



Imobil cu apartamente al BĂNCII NAȚIONALE, azi HOTEL TRIUMF, b-dul Kiseleff nr.12, București 1935

SOLANGE HERBEZ DE LA TOUR LA 102 ANI

Text: Georgeta GABREA



DRAGĂ SOLANGE

Astăzi este 6 septembrie 2023 și, după socoteala mea, mâine ai împlini 102 ani. Ca în fiecare zi, minutele trec rapid, se adună în ore, care trec și ele cu aceeași viteză și constatăm că o grămadă de lucruri pe care ni le propunem nu am apucat să le facem, nu am apucat să petrecem suficient timp cu persoanele pe care le iubim și cu cele pe care le apreciem din tot sufletul. Ne supărăm, dar degeaba, pentru că nu putem îndrepta nimic și nu putem întoarce timpul. Așa că, dacă nu am reușit să vorbim, profit de ocazie, de disponibilitatea Uniunii Arhitecților, pentru a-ți scrie un mare LA MULȚI ANI, cu sănătate, bucurii și cu împlinirea tuturor dorințelor tale!

De fapt, este mai bine că pot să-ți scriu această scrisoare deschisă pentru că, cu ocazia asta, pot să-ți fac urările astea, din inimă, nu numai din partea mea, ci din partea unei întregi comunități de arhitecți, doamne și domni, care apreciază foarte mult tot ce ai reușit să faci atât pentru doamnele arhitect din toată lumea, și implicit din România, cât și pentru Uniunea Internațională a Arhitecților, ca vicepreședinte responsabil de una din cele mai prietenoase activități ale noastre, care ne-au mai desprins de planșete și computer, respectiv activitatea sportivă, care înseamnă, din alte puncte de vedere, corectitudine, concurență loială și, nu în ultimul rând, prietenie.

Aceste idealuri le-ai cultivat toată viața și în viața ta, și în profesie. Suntem toți foarte mândri că ești arhitect, arhitect al familiei noastre de arhitecți, absolvent al Universității de Arhitectură București, decorată cu cea mai înaltă distincție a Franței, oferită de Președinția Franței - respectiv LEGIUNEA DE ONOARE ÎN RANG DE COMANDOR, pentru întreaga ta activitate profesională și socială.

Sunt foarte bucuroasă că am ascultat îndemnul tău, când ai fost în România, în anul 1999, și ne-ai propus să înființăm o Uniune a Femeilor Arhitect din România care, după înființare, a devenit membră a Uniunii Internaționale a Femeilor Arhitect, sub Președinția ta. Și, după obiceiul U.I.F.A., de a organiza la fiecare 4 ani un congres internațional de arhitectură care să fie găzduit de câte una dintre țările membre, a venit și rândul nostru în anul 2007, România a fost organizatoarea congresului U.I.F.A. Îmi aduc aminte cum stăteam aproape zilnic de vorbă, să ne sfătuim, să punem la punct diverse detalii sensibile. Ai venit în România, de câteva ori, în timpul organizării, prezența ta a fost necesară. Trebuie să spun că, atunci, entuziasmul a fost foarte mare, mândria noastră și ambiția de a fi la cel mai înalt nivel au fost, de asemenea, foarte mari.

Îți aduci aminte că atunci s-au unit eforturile tuturor organizațiilor profesionale ale arhitecților din România, a Uniunii Arhitecților, a Ordinului Arhitecților din România și în mod special a Organizației București și la urmă, dar nu în ultimul rând, a Universității de Arhitectură București, care ne-a oferit, poate, cel mai consistent sprijin. Au venit alături de noi, atunci, și Ministerul Culturii, Inspectoratul



de Stat în Construcții și alte instituții culturale fără să mai pomenesc Forțele Navale Române, care au fost de acord să petrecem o zi la bordul Navei Școală MIRCEA, într-o croazieră de-a lungul țărmului românesc al Mării Negre. Nava Școală MIRCEA este una din cele 5 (cinci) nave-velier (bricuri) originale din lume (cu modificările și modernizările cerute de navigația actuală). Ideea a fost foarte bine primită, pentru că în acea zi au fost discutate toate lucrurile care în timpul Congresului nu și-au mai găsit timpul. Tot ce a urmat a fost o experiență cu totul nouă pentru noi, în acea perioadă. Tot TU ai avut ideea și ai depus și toate diligențele să se desfășoare acest Congres sub Înaltul Patronaj al Președintelui României, ceea ce i-a conferit, în plan internațional, un prestigiu deosebit. Și, dincolo de experiențele profesionale, a dus la crearea unor legături de prietenie solide.

Au fost și arhitecți care au privit cu circumspecție organizația noastră, inclusiv Uniunea Internațională a Femeilor Arhitect. Dar, după interviul pe care ni l-ai dat la terminarea Congresului, cei care l-au ascultat au înțeles ce importanță a avut în plan internațional această organizație, mai ales în țările în care femeile nu au avut dintotdeauna acces la educație și/sau practicarea profesiei. E greu să te impui într-o lume





dominată dintotdeauna de dorința de putere, de ambiții militare și economice sau prejudecăți care nu se prea împacă cu constituția naturală a femeii care apără viața.

Din fericire, în România, nu aş putea spune că au existat asemenea discriminări sau, atunci când au existat, au apărut din motive subiective și personale - cazuri singulare și izolate, nu a fost o politică a autorităților sau a societății, așa cum s-a întâmplat în alte părți.

Uniunea noastră a constituit o modalitate în plus de a face cunoscută activitatea noastră în plan internațional. Și aici, personalitatea ta a contat foarte mult.

Îți aduci aminte de seara de concert organizată la Ateneul Român cu Gheorghe Zamfir și Sorin Popovici - pianistul Filarmonicii Banatul, de la Timișoara! O seară superbă, care i-a impresionat pe toți, cu atât mai mult cu cât toată sala a fost a noastră, alături de cei doi soliști și de o muzică de excepție.

Îți aduci aminte când am venit la Paris, pentru că voiam să scriu o carte despre întreaga ta activitate și ai adunat fotografii și planșe ale proiectelor tale, pe care trebuia să le scanăm și să iau copiile cu mine? Dar dorința a fost una, iar ce s-a întâmplat a fost altceva. Programul tău foarte încărcat atât cu Ordinul Arhitecților din Franța, cât și întâlnirile cu arhitecți din alte țări, la care am participat și noi, prin amabilitatea ta, au făcut ca timpul să se scurgă printre degete. În preția plecării, am decis să mergem să luăm un scanner, să scanez eu, la tine la birou, tot ce aş fi putut. Îți aduci aminte drumul cu mașina, cu tine la volan, când ne-a oprit un echipaj al poliției? Când au văzut documentele tale, au ridicat geamul de la mașină și își dădeau documentele din mână în mână, pentru că nu le venea să creadă. Vârsta din documente părea neverosimilă. Ți-au dat o amendă, o regulă valabilă în România, dar nu și la Paris (virarea liberă la dreapta) și tocmai bombăneai că este illogic. Dar, ca membru fondator al Automobil Clubului Francez, ai achitat amenda cu activitate în cadrul Automobil Clubului Francez.

Acum doi ani am vorbit mai mult la telefon și ți-ai dorit să venim la tine, la Paris, să sărbătorim împreună *Centenarul Solange*. Am dorit mult, dar tocmai atunci, în septembrie a revenit un val rebel de pandemie.

Dar tu știi bine că distanța nu este o piedică, pentru că în suflet suntem mereu aproape!
Aș putea să stau de vorbă cu tine mult, să discutăm multe din lucrurile pe care ni le-ai povestit, experiențe pe care ni le-ai împărtășit sau să ne amuzăm de diferitele experiențe trăite împreună.

Dar am să încerc să te prind la telefon să putem vorbi în voie. Un punct de vedere un pic mai egoist din partea mea.

Până atunci, te îmbrățișez și îți transmit, încă o dată, cele mai călduroase urări de bine, sănătate și un cordial LA MULȚI ANI din partea noastră, a tuturor!



ARMENII DIN ARHITECTURA ROMÂNEASCĂ



Text: Ileana TUREANU



Într-o seară plină de semnificație culturală, Uniunea Arhitecților din România și Uniunea Armenilor din România au sărbătorit împreună apariția unui *Caiet Documentar* de excepție, intitulat „ARMENII DIN ARHITECTURA ROMÂNEASCĂ”. Această lucrare reprezintă rezultatul unei colaborări fructuoase între cele două uniuni, având ca sursă principală de informații Arhiva Uniunii Arhitecților din România.

Lucrarea documentară își propune să aducă în atenție contribuția arhitecților de origine armeană în peisajul arhitectural românesc, oferind o perspectivă cronologică și ilustrată a aproximativ 40 de personalități remarcabile. Acești arhitecți au trăit, studiat și lucrat în diverse perioade în România, aducându-și aportul la dezvoltarea fenomenului arhitectural național.

S-a încercat identificarea arhitecților de origine armeană care au avut impact în arhitectura românească și, de asemenea, includerea profesioniștilor care, deși nu aveau origine armeană, au contribuit semnificativ la comunitatea armeană prin munca lor.

Într-un discurs plin de emoție, Varujan Vosganian, cunoscut scriitor și președinte al Uniunii Armenilor din România, a subliniat importanța acestui proiect și a menționat: „Armenii și-au așezat, pe pământul românesc, mănăstiri, biserici și catedrale, au sporit înțelepciunea oamenilor cu școlile, tiparnițele și lăcașurile lor de cultură. În toate aceste îndeletniciri, armenii au fost cetățeni cuviincoși și apărători ai noii lor Patrii”.



Printre invitați s-au numărat și doi dintre arhitecții prezenți în caiet, Eduard Sagatelian și Costin Hazarian, care au împărtășit experiențele lor cu publicul prezent. De asemenea, distinsa doamnă Condurățeanu, nepoata arhitectului Cristofi Cerchez, a fost prezentă la eveniment, aducând un omagiu celui prezentat în cadrul lucrării.

Lucrarea a fost primită cu entuziasm de către un public numeros și prietenos, de toate vârstele și profesiile, reprezentând personalități ale vieții culturale din România. Autorii Ileana Tureanu și Vasile Ţelea, împreună cu Sirun Terzian, directorul Editurii Ararat, au vorbit despre procesul de realizare al caietului și au evidențiat eforturile colaboratorilor, care au lucrat benevol și cu entuziasm la această lucrare de importanță culturală și istorică.

Astfel, „ARMENII DIN ARHITECTURA ROMÂNEASCĂ” reprezintă nu doar o carte documentară, ci și o mărturie vie a contribuției semnificative aduse de armeni la diversitatea și bogăția peisajului arhitectural românesc.



CRISTOFI (HRISTEA) P. CERCHEZ 1872-1955

„Mărturisesc că nu aş fi fost deloc dispus să scriu aceste rânduri, dacă un sentiment de mâhnire nu m-ar fi hotărât. Spun, sentiment de mâhnire, pentru că nu există, cred, o țară pe fața pământului ăstuia, care să se umilească atâta ca țara asta a noastră; și asta cu concursul binevoitor al intelectualilor noștri. Și totul pentru un singur motiv, că nu ne cunoaștem țara.”

Cristofi CERCHEZ. Coloana Traiană din Roma – Universul, 1940

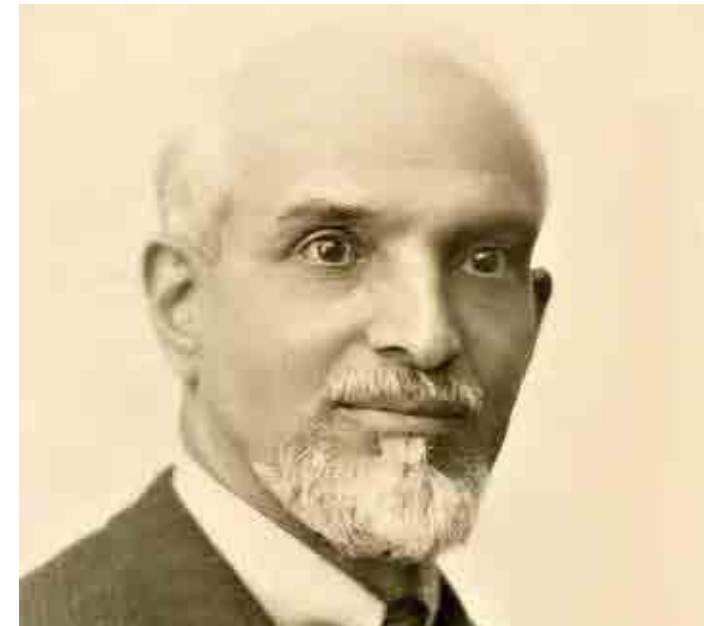
A absolvit Facultatea de Drumuri și Poduri a Politehnicii din București în 1894 și a primit un post la Salina Doftana dar, datorită unei burse private, a urmat cursurile de arhitectură ale Institutului Tehnic Superior de la Politehnica din Milano, absolvind în 1898. Înscriș în Corpul Arhitecților ca Arhitect Diplomat, în 1941. Primul proiect de care se leagă numele său datează din perioada 1898-1900 este vila omului politic liberal Eugen Stătescu (1836-1900), construită în Câmpulung Muscel. În perioada 1900-1901, Cristofi Cerchez a ocupat un post în serviciul tehnic al municipiului Constanța. După 1901 s-a mutat la București. Între 1908 și 1909 a fost arhitectul însărcinat de Ministerul Cultelor cu supravegherea lucrărilor la Arhivele Statului de la Mihai Vodă (demolate în 1986). A fost puternic influențat de Ion Mincu și a studiat arhitectura populară și vechile monumente din Muntenia și Oltenia, desenând, fotografiind și publicând articole în presa vremii: „Unde există o arhitectură mai frumoasă și mai rațional întrebuințată ca în arta noastră țărănească, artă ale cărei urme se pierd în preistorie? Acesta este primul și cel mai puternic argument care precizează vechimea și deci autohtonitatea noastră, pe acest pământ. Artă este expresiunea poporului, nu a individului.” „Talenta lui s-a manifestat, cu mult succes, în casele de dimensiuni modeste, în stil românesc, cu înfloriri pline de viață care, deseori păreau că te invită să le locuiești și să ii fericit, așa cum păreau ele.” A fost preocupat de cercetarea istorică în legătură cu trecutul nostru și cu valențele arhitecturii vechi românești, a conferențiat pe aceste teme la Societatea Arhitecților Români, la Casa Școalelor, la Palatul Ligii Culturale, la Sala Dalles.



Vila dr. Nicolae Minovici, str. Dr. N. Minovici nr.1, București (1905)



Spitalul Polizu – Maternitatea Veche, str. Gh. Polizu nr.38-52, București (1924-1926)



ARTA (ARTAXERXE) G. CERKEZ 1878-1962

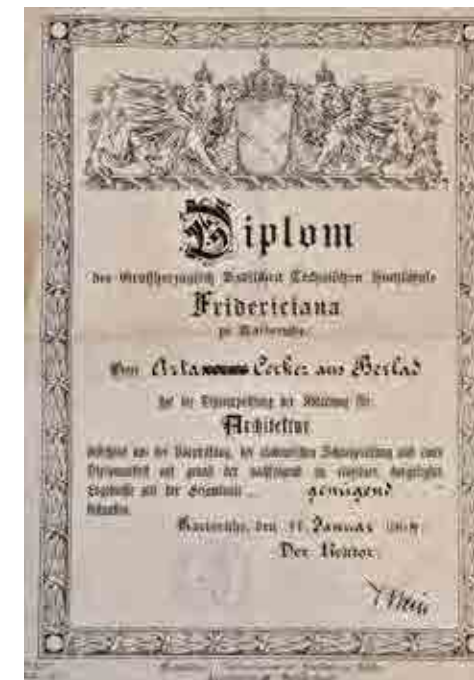
„Nu este în intenția noastră, a celor ce visăm o arhitectură românească să ne întoarcem la trecut. Ceea ce vrem e să mergem cu progresul, să construim modern dar, pe cât se poate, cu caracter românesc cerințele vieții moderne împăcându-se foarte bine cu arhitectura românească”.

Arta CERCHEZ

Diplomat al Politehnicii din Karlsruhe în 1904. A fost înscris în Corpul Arhitecților ca Arhitect Diplomat, în 1933. Fratele arh. Grigore G. Cerchez, cu care a colaborat la mai multe lucrări. În anul 1925, a fost decorat cu Meritul Sanitar – clasa I, pentru clădirile realizate în localitatea Carmen Sylva (devastată în Primul Război Mondial) și pentru preocuparea și lucrările de înfrumusețare ale spațiilor publice (parcuri, alei, amenajare faleză, drumuri, trasee, plantații, solarii, spații sportive). A fost inițiatorul concursului public organizat de Societatea Arhitecților Români pentru scrierea „Istoriei Arhitecturii Românești”, oferind din fonduri proprii remunerația (100.000 lei) pentru premiul I, obținut de arh. Grigore Ionescu. Lucrarea a fost publicată în 1937.



Cazinoul societății Movilă Tekirghiol, Carmen Sylva (1933)



Imobil locuințe, Bd. Elisabeta nr. 67-71, București (1922)

RODICA MĂNCIULESCU (BERBERIAN), 1917-1977



Diplomată „Cum Laude” a Facultății de Arhitectură din București în 1944, specialitatea Arhitectură românească / Monumente Istorice. Înscrișă în Colegiul Arhitecților ca Arhitect Diplomat, în 1945. A consacrat 30 de ani din viață restaurării monumentelor istorice. După

ce a lucrat timp de 7 ani la Facultatea de Arhitectură din București, ca asistentă a marelui profesor arhitect Grigore Ionescu (la Catedra de istoria arhitecturii, 1945–1952), a făcut parte din colectivul atelierului arh. Ștefan Bals, de la înființarea Direcției Monumentelor Istorice, până la tragica sa dispariție în timpul cutremurului din anul 1977. Anii 1960–1977 reprezintă perioada amplelor proiecte de restaurare, marile nume ale restaurării monumentelor istorice fiind reunite și lucrând împreună, în Direcția Monumentelor Istorice.



Mănăstirea Cozia, județ Vâlcea, 1958-1962



Curtea Domnească, Târgoviște, județ Dâmbovița (1960-1969)

NICOLAE C. PRUNCU 1923-2002



A absolvit Liceul Militar Mănăstirea Dealu și Școala Militară Aeronautică în anul 1943, în calitate de comandat de baterie antiaeriană, a luat parte active la cel de-al doilea Război Mondial. Pentru faptele de arme, a fost decorat. În paralel cu activitatea de ofițer,

a absolvit Facultatea de Arhitectură „Ion Mincu” - promoția 1951. Din 1946, s-a angajat decorator la PTTR și Cooperativa DECORATIVA, apoi a lucrat în cadrul Institutelor de Proiectare în Construcții (IPC, ISPROR, IPCT) până la sfârșitul anilor '50. După o etapă de doi ani, în care a îndeplinit funcția de arhitect-șef și director tehnic al DSAPC Craiova, din 1959 până a ieșit la pensie, a fost arhitect în cadrul Institutului Proiect București. În activitatea sa profesională, a abordat o gamă variată de programe, de la social-culturale la locuințe și restaurări.



Hanul lui Manuc - restaurare



Hotel Athenee Palace, București (1963 - 1967)

EUGEN ARVANITACHE 1926-?



Absolvent al Facultății de Arhitectură din București, în 1951, a obținut diploma în 1954. A plecat din România în anul 1969. Ca arhitect la Întreprinderea Decorativa din București (1950-1952), a realizat decorațiuni interioare și amenajări de expoziții în țară și străinătate.

Ulterior, s-a transferat la Întreprinderea Marmora (1952-1956) și s-a specializat în montarea și prelucrarea marmorei și pietrei în construcții. A ales să revină la proiectarea de arhitectură la IPCMC și, din 1961, la Institutul Proiect București. Cu **Hotel Nord** a relansat arhitectura hotelului urban în România, după aproape un sfert de secol.



Hotel „Nord”, Calea Griviței nr.143, București (1967)

GARABET AZNAVORIAN 1920-2004



Inginer, diplomat al Politehnicii din București, în 1944. Inginer constructor de excepție, elogiat și omagiat de toți colaboratorii pentru ingeniozitate, creativitate și soluțiile novatoare promovate, constituie un caz rar în care, arhitecții l-au propus și acceptat ca membru

al Uniunii Arhitecților din România, în 1960. În susținerea numeroaselor propuneri pe baza cărora s-a făcut primirea, s-a menționat: *datorită contribuției profesionale pe care Domnia sa a adus-o la realizări importante*. Considerat unanim ca cel mai fecund tehnician în ceea ce privește „noul” în construcții, a adus contribuții personale însemnate pentru rezolvarea statică și armonioasă a multor lucrări de locuințe. Spirit inovator, colaborează activ cu colectivele de arhitectură privind problemele



Panteonul Eroilor Clasei Muncitoare din Parcul Carol, București (1959)



Teatrul de Operă și Balet, București (1952)

EDUARD SAGATELIAN n. 1947



Cu spectru larg de competențe, unul dintre șefii promoției sale, a avut ocazia să realizeze numeroase proiecte industriale, să urmărească lucrările de șantier, să-și diversifice aria de programe abordate, să dobândească experiență internațională.

Diplomat al Institutului de Arhitectură „Ion Mincu” din București în 1971. A activat, până în 1990, în cadrul Institutului de Proiectare IPROCHIM, a proiectat hale și pavilioane administrative aferente unor obiective industriale.



Sediul birouri BCR, Bd. Carol I din Câmpina, județ Prahova (1998)



Casa de vacanță Șimon, Bran, județ Brașov

ANA-MARIA GOILAV n. 1976



Arhitect practicant și cercetător, șef de lucrări la Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, București. Este co-inițiator al Școlii de la Bunești, un colegiu de arhitectură și arte liberale (www.bunesti.ro); vicepreședinte al OAR București (2014- 2018) și director al revistei de opinie „A&B - Arhitecții și Bucureștii”.

În anii 2014-2015, a fost coordonator al secțiunii educație-workshopuri, în Grupul de Lucru RURAL al OAR. Autor al mai multor articole științifice și de critică de arhitectură în reviste din țară și din străinătate; coautor, împreună cu Petre Guran, al cărții „Acasă. Școala de la Bunești. Oameni, cărți, case”, editura UAUIM, 2017. Are un doctorat în arhitectura eclezială (2011, UAUIM) cu teza „Sanctuarul central în Creștinismul Timpuriu. O investigație hierotopică”.



Școala de la Bunești – Casa Studenților



Biserica Spitalului de Psihiatrie din Voila, Câmpina



CONSTANTIN HAZARIAN n. 1977



Diplomat al Facultății de Urbanism din cadrul UAUIM din București, în 2003. În anii 2005 și 2006, a urmat cursuri de specializare în amenajări interioare în Italia, la Milano și Pesarò. Este cazul rar al arhitectului implicat civic, al specialistului care se pune în

slujba urbei și a dezvoltării sale echilibrate și sustenabile. Dintre lucrările realizate, sunt de remarcat proiectele pentru vile și case de vacanță din împrejurimile Bucureștilui, care sunt caracterizate printr-o volumetrie simplă și rafinată și interioare cu spații ample, generoase, spectaculoase, personalizate cu stil și simț artistic curajos și expresiv. Construcțiile pe care le proiectează sunt foarte funcționale, ca niște mașinării bine puse la punct și n-a sacrificat niciodată funcțiunea pentru design.



Locuințe colective mici



Amenajare interioară V.S.

VLAD ȚELEA 1978-2015



Diplomat al Facultății de Urbanism a UAUIM din București, în 2003. A făcut parte din prima promoție de arhitecți urbanisti ai Universității de Arhitectură din București. A colaborat cu firmele arhitecților Ioan (Kuki) Tripa, Gabriel Tureanu, Șerban Popescu Criveanu la proiectarea

unor locuințe individuale și imobile de locuințe colective, precum și la amenajări interioare pentru imobile de birouri și reprezentanțe de firmă. A fost unul dintre primii și cei mai talentați experți în tehnici de vizualizare digitală. A realizat locuințe de vacanță la Breaza și Moara Vlăsiei. Pe lângă arhitectură, a fost pasionat de muzică, pasiune pe care și-a cultivat-o în calitate de chitarist, îndeosebi în formația Goodbye to Gravity. Și-a aflat sfârșitul în incendiul clubului Colectiv din 30.10.2015.



Prezentări de proiecte, ilustrații și randări ale proiectelor diversilor autori

INOVAȚIE ȘI INTERACȚIUNE URBANĂ

**Text: Cristia CHIRA
Mihaela LAZĂR
Roxana MITARCĂ**

ABOUT & BEHIND ARCHY FEST



Cu toții știm și, mai ales, simțim că relația dintre locuitorii și arhitecții Bucureștilui este în mare măsură nefuncțională, fapt ce se poate observa prin simpla parcurgere a străzilor orașului.

Arhitectul este, în viziunea cetățeanului, cel care îi limitează dreptul de proprietate, pe de o parte, iar pe de altă parte strică imaginea idilică a orașului.

Din punctul nostru de vedere, pentru orașul București și imaginea acestuia este importantă consolidarea brandului de Arhitect, în sensul schimbării percepției generale prin familiarizarea locuitorilor cu profesia în toate ipostazele ei. Spre deosebire de alte orașe din țară, precum Timișoara și Iași, în București nu există nici un eveniment exclusiv legat de arhitectură și arhitecți care să permită conectarea comunității/locuitorului cu specialiștii domeniului într-un mod non-formal. Acest gol cultural vine în contrast cu faptul că avem cea mai importantă Universitate de Arhitectură din țară, precum și Filialele OAR și UAR cu cel mai mare număr de membri și cea mai mare comunitate a breslei.



Noi știm că arhitecții se regăsesc în toate domeniile, atât culturale, cât și artistice. Ni se pare extrem de important ca și publicul larg să înțeleagă și să simtă acest adevăr.

După terminarea facultății, în afară de proiectarea propriu-zisă, arhitectul mai și pictează, scrie cărți, face scenografie, design de obiect sau fashion, fotografie etc., toate aceste activități adiacente, parte din colecția de experiențe menite să alimenteze spiritul creativ, nu au fost niciodată strânse și prezentate „la un loc” publicului larg.

Adunarea acestor alte ipostaze ale arhitectului într-un sigur eveniment, cumulat cu posibilitatea diseminării de informații utile legate de profesie și crearea de conexiuni reale între creator și consumator, a devenit o necesitate atât pentru comunitatea arhitecturală, dar mai ales pentru cetățeni.

Așa a apărut ARCHY FEST, evenimentul centrat exclusiv pe arhitectură și arhitecți, adus la nivelul străzii, al publicului.

Evenimentul a fost formulat în sesiunea de finanțare a ARCUB sub forma unui festival cu ateliere și activități care se adresează publicului, cu loc de desfășurare strada Edgar Quinet, în perioada 29 septembrie-1 octombrie.

Festivalul a fost gândit pentru a oferi arhitecților o modalitate, un context și un cadru de exprimare, iar publicului posibilitatea de a experimenta arhitectura cu toate laturile ei creative conexe.

A fost necesară organizarea evenimentului într-un interval foarte scurt, care s-a suprapus cu perioada vacanței și a concediilor.

Principalul obiectiv pe care s-a concentrat echipa de proiect a fost facilitarea interacțiunii dintre arhitecți, pasionați de subiect și vizitatorii festivalului, această interacțiune a devenit criteriul principal de participare în festival.

Prin apelul de participare, arhitecții au fost invitați să vină cu propuneri inovatoare pentru activități sau instalații care să îmbrățișeze teme „București - Acasă” sau „Arhitectura iese în stradă”, au fost încurajați să propună experiențe interactive și memorabile pentru cetățeni, iar activitățile sau instalațiile propuse să sublinieze importanța arhitecturii și a spațiului construit în viața de zi cu zi.

ARCHY FEST a existat datorită curajului arhitecților tineri de a se implica într-un astfel de eveniment și de a se expune către public. Au fost prezenți membri a 13 birouri de arhitectură și arhitectură de interior, 4 asociații nonprofit și 12 arhitecți creator de obiecte. Au fost 5 reprezentații artistice ale arhitecților muzicieni (Polul Nord, Four of a Kind, The White Tiger, arh. int. Enver Mammut, arh. Gabriel Panasiu). Am fost susținuți și de Filiala București a Ordinului Arhitecților din România, și de Uniunea Arhitecților din România.

Toată zona de portic a fost amenajată cu expoziții și standuri de prezentare a facultăților din cadrul Universității de Arhitectură



și Urbanism, care au adus în stradă proiecte și activități, dar și o serie de manifestări adresate publicului (Facultatea de Arhitectură, Facultatea de Arhitectură de Interior, Facultatea de Urbanism, Atelierul Mac Popescu, proiectul WOODJOIN, proiectul BID, proiectul CASA_Amintiri, dacăli, discipoli).

Fiind ediție pilot, cu probleme financiare și multe neprevăzute, provocările au fost: crearea inovativă a propriilor standuri și organizarea modului de interacțiune cu publicul, implicarea în ambientarea zonei. Și aici mă refer la Iuliana Damir și Corina Boboc, care au îmbrăcat turnul Universității de Arhitectură într-o instalație de textil albastru - „Metamofoza Urbană: Navigarea în labirintul schimbării”, metaforă transformată în landmark al acestei prime ediții a festivalului.

Dat fiind că interacțiunea și conectarea au fost obiectivele principale, pe stradă s-au desfășurat: ateliere, conversații, prelegeri, concerte, lecții de tango și dans, proiecții de film, discuții cu publicul pe scenă sau nu, obiecte de achiziționat, demonstrații ale meșterilor restauratori, bijuterie sau olărit etc. Strada a fost un furnicar în care s-au împărtășit informații, s-au pus întrebări, s-au primit răspunsuri.

Atelierele au constituit feedback-uri reale pentru felul în care suntem percepuți.

Atelierul cu cei mai mulți participanți a fost „ATELIER DE EXPLORARE A ORAȘULUI, a spațiului urban trăit - simț și percepție arhitecturală”, care propunea vizitatorilor semnalarea pe harta Bucureștiului a unor spații precum: *Cel mai frumos loc, Cel mai urât sau abandonat, Locul în care te simți trist, Locul în care te simți fericit* etc. prin intermediul culorilor. S-au



lansat discuții legate de spațiul public și oraș, discuții în care cetățenii au arătat un interes crescut și o nevoie de a le purta cu specialiști în domeniu. S-a lansat un chestionar de către Grupul de Lucru Spațiul Public al OAR București, care urmează să analizeze rezultatele și să continue investigarea cu o serie de acțiuni pe această temă.

A fost deosebit de importantă participarea copiilor în cadrul activităților prin implicarea asociațiilor De-a Arhitectura, Arhipera, Fundația Maria pentru Unesco, Atelier Verde Pătrat, suplimentate de implicarea voluntarilor ARCHY FEST, care au asigurat o permanență pe toată durata festivalului.

Voluntarii au fost unul dintre motivele reușitei festivalului. În jur de 50 de studenți au făcut, alături de echipa proiectului, de la parte creativă la parte administrativă: de la măturat strada dimineața, păzit curtea din spate, păzit scena, blocat strada, stat la standuri alături de participanți, condus ateliere, montat ce era de montat și golit strada la sfârșitul evenimentului. Mulțumiri speciale acestor voluntari minunați fără de care multe dintre cele realizate nu ar fi fost posibile.

Am învățat multe din această ediție!

Nu ne-au lipsit entuziasmul, voința și încrederea că un astfel de eveniment este posibil.

Ne-au lipsit informații, finanțe și sponsori, experiență organizatorică, o mai mare implicare instituțională, dar, privind înapoi, ne-am putut baza pe oameni pasionați care au avut încredere și au aprobat necesitatea unei astfel de implicări și relaționări. Le mulțumim!

Partenerii de proiect care ne-au susținut: Fabrica de Profile și Caparol au sponsorizat ARCHY FEST cu un logo din polistiren supradimensionat, respectiv vopsea pentru vizibilitate și crearea unei zone „instagramabile”, GGS Safe Solutions/ First Responder a asigurat paza evenimentului, Cartierul Creativ a asigurat mobilierul pentru zona de relaxare și promovare, Asociația Barză Viezure Mânz ne-a ajutat și a sponsorizat ecranul de proiecție și proiectorul, Zeppelin, Igloo și Revista Arhitectura au diseminat informațiile legate de festival, Indivan ne-a ajutat cu autorizarea.

Prietenii noștri, arhitecți sau nu, care au asigurat evenimentele de la scenă fără ca noi să îi putem remunera pentru asta - Polul Nord, Four of a Kind, The White Tiger, Enver Mammut, Gabriel Panasiu, Tango Tangent, Dj Jiji Lazăr, MOCR, Arhipera și invitații speciali Ovidiu Niculescu și Vlad Gorneanu.

Evenimentul a fost o reușită.

Echipa de proiect își propune să meargă mai departe!

FILMUL DE ARHITECTURĂ



Text: Silvia NICULAE



În luna septembrie, Asociația Arhipera a organizat evenimentul de încheiere a acțiunii CA18126 „Writing Urban Places”. Au participat 13 cercetători din țări diferite, care ni s-au alăturat la București. Vineri, 8 septembrie, la Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, Sala de Consiliu, am realizat sesiunile de evaluare a proiectului. Am desfășurat o ședință publică, la care a participat conducerea universității: directoarea Școlii Doctorale, prof. dr. arh. Angelica Stan, prof. dr. arh. Horia Moldovan, decanul Facultății de Arhitectură, și prof. dr. arh. Marian Moiceanu, rectorul Universității. În cadrul ședinței am prezentat rezultatele proiectului și posibilități de continuare ale acestuia. Conf. dr. arh. Lorin Niculae, președintele asociației și membru al WG3 din CA18126, a facilitat dialogul universitar.



Seara, la Centrul de Cultură Arhitecturală, am realizat o proiecție de film, eveniment conex Bienalei Naționale de Arhitectură, ediția a XV-a. Au fost prezentate 3 filme: „Cele o sută de coloane din Skopje” (Antonio Paoletti), „Nașterea metodei citatelor” (Tuulia Soininen și Elina Alatalo), „Orașul care nu trebuia să fie pe hartă” (Büşra Dilaver, Diana Malaj, Elsa Paja, Holly Dale și Klodiana Millona). Discuția de la finalul filmelor cu Willie Vogel, Klaske Havik, Elina Alatalo și Jorge Mejia Hernandez a fost moderată de Silvia Niculae (Asociația Arhipera). Ne-am bucurat să întâlnim așa de mulți studenți interesați de filmele de arhitectură și de practica echipei COST! Sâmbăta am petrecut-o la Muzeul „Theodor Pallady”. După vizitarea muzeului, cercetătorii au participat la un brainstorming în cerdacul casei Melik, unde au reflectat asupra viitorului „Writing Urban Places”. Am încheiat dimineața cu o vizită la atelierul pictorului Francisc Chiurariu, care a povestit despre procesul din spatele creațiilor sale și evoluția lor în timp. Ne-am bucurat să-i revedem pe prietenii COST și să organizăm aceste zile pline de activități. Mulțumim voluntarilor Arhipera pentru toată implicarea pe parcursul organizării acestor evenimente! Mulțumim Uniunii Arhitecților din România pentru găzduirea plină de ospitalitate a proiecției de filme!

CONGRESUL MONDIAL AL UIA COPENHAGA

Text: Silvia PINTEA

„NU LĂSA PE NIMENI ÎN URMĂ!”



Congresul a invitat arhitecții și profesioniștii să se întâlnească la Copenhaga pentru a susține cele 17 Obiective Durabile ale ONU, pentru a inova și a descoperi soluții durabile și pentru a permite un salt înainte spre atingerea obiectivelor până în 2030.

Scopul Congresului a fost să promovăm, să discutăm, să creăm și să prezentăm arhitectura ca instrument vital pentru atingerea celor 17 Obiective de Dezvoltare Durabilă a ONU până în 2030. S-au împărtășit soluții durabile, s-au examinat cele mai recente rezultate ale cercetării și s-au unit eforturile pentru a face din cel de-al 28-lea Congres Mondial UIA o piatră de hotărâre în istoria ceea ce poate face arhitectura pentru a ajuta la salvarea planetei.

Alături de sesiunile plenare conduse de vorbitori de prestigiu, Secțiunile membre și Organismele de lucru ale UIA și-au prezentat activitatea și inițiativele prin expoziții și seminare.



Deschiderea lucrărilor Congresului a avut loc la primăria din Copenhaga (clădire monument UNESCO), în prezența autorităților daneze, gazdele evenimentului. Participarea țărilor invitate a fost copleșitoare. Programul Congresului a inclus seminare, conferințe, workshopuri, vizitarea orașului și a împrejurimilor, o scurtă vizită în Suedia, la Malmö.

O săptămână intensă, o experiență extraordinară în care imaginile vorbesc mai mult decât pot spune cuvintele. Vântul, ploaia nu ne-au oprit nicio clipă pentru că doream să vedem cât mai mult din ceea ce este Copenhaga, orașul vechi și mai ales arhitectura construită în ultimii 30 de ani! Despre fiecare clădire se poate povesti ore în șir. Fiecare are identitate și „caracter”. Fascinantă, mai ales pentru arhitecți, este plimbarea pe străzile orașului dacă ai și norocul să fii însoțit de un coleg danez. Noi am avut această șansă!

KÖLLŐ MIKLÓS ȘI STUDIO LARIX LA MUZEUL ȚĂRANULUI ROMÂN

Text: Ileana TUREANU



REVITALIZARE RURALĂ

De la vorbe și cântec la proiecte inovatoare, Muzeul Țăranului Român a fost gazda unui eveniment extraordinar odată cu vernisajul expoziției „Revitalizări Rurale”, semnată de arhitectul Köllő Miklós și de Studio LARIX.

Prezenți la eveniment, domnul Sergiu Nistor, consilier prezidențial, și domnul Virgil Nițulescu, directorul Muzeului Țăranului Român, au fost martorii unei serii de proiecte care aduc în prim-plan o nouă perspectivă asupra arhitecturii rurale în România. Printre cei prezenți s-au numărat și membri ai Asociației Comunelor din România.

Organizată de Uniunea Arhitecților din România, expoziția evidențiază o tendință puternică în arhitectura românească contemporană. Proiectele prezentate demonstrează un interes special și o abordare inovatoare a arhitecturii rurale, conturând un cadru cultural și umanist.

Köllő Miklós a avut un spectacol total în care a vorbit, a cântat și a jucat aducând astfel un aer vibrant și plin de bucurie în Sala Noua Galerie. Îndrăgostit de spațiile largi ale satului românesc, el a vorbit despre importanța folosirii materialelor naturale, recunoscătoare pentru îngrijirea primită și capacitatea de a îmbătrâni frumos.

Ileana Tureanu, Ana-Maria Hariton, Iuliana Ciotoiu și Iulia Stanciu au evidențiat rolul remarcabil al lui Köllő Miklós în promovarea unei arhitecturi rurale care respectă tradiția prelucrării lemnului. Copilăria petrecută în mijlocul naturii a influențat evoluția arhitectului, aducând o perspectivă unică asupra peisajului și a tradiției locale.



„Îmi place să folosesc numai materiale naturale. Este adevărat, ele nu se comportă perfect, precum cele sintetice, dar îmbătrânesc frumos și sunt recunoscătoare pentru îngrijirea primită. Pot accepta și deteriorarea lor, căci astfel se transformă, de fapt, în capsule ale timpului.”

O casă țărănească bine construită prezintă foarte multe soluții sofisticate. Casa întoarce spatele la vânt, pe latura din spate nu se fac ferestre - cu excepția celei de la cămară. Acoperișul se întinde mult peste prispă, făcând umbră vara, dar permițând soarelui să pătrundă sub streășină iarna. Privindu-le astăzi, evident că nu funcționează perfect aceste case, dar am vrut să le păstrez vii, profitând și de avantajele oferite de ingineria modernă, ecologică, din zilele noastre.”

VLADIMIR PĂUN VRAPCIU LA MUZEUL ȚĂRANULUI ROMÂN

Text: Vladimir Păun VRAPCIU
Curator: Petru LUCACI

„SPAȚIUL PROLETAR”



„Spațiul Proletar” ia naștere odată cu primul performance art al expoziției „Spațiul”, expoziție ce a fost prezentată în premieră la Muzeul Județean Buzău, în 2021. Expoziția s-a bucurat de prezența în instituții culturale de prestigiu, naționale și internaționale: Muzeul Național al Țăranului, Galeria Saphira & Ventura din NYC. Expoziția „Spațiul” s-a bucurat și de 4 performance art la: București, Roma, New York City și Veneția.

· **Performance Art 1** de la București - 2021 este momentul în care a început documentarea și cercetarea la nivel social în conexiune și prin intermediul obiectului de artă ce a fost adus în mijlocul clasei proletare și anume a muncitorilor din ramura industrială a construcțiilor civile. Documentarea și cercetarea acestei expoziții s-a derulat pe o perioadă de 18 luni, conform următorului grafic:

etapa 1 a fost reanalizarea proiectului arhitectural cu tema locuința individuală;
 etapa a 2-a a fost construirea proiectului; am fost nevoit să proiectez și să construiesc un imobil de tip locuință individuală.

În perioada cercetării și documentării am realizat peste câteva mii de fotografii și nenumărate discuții libere cu muncitorii care veneau pe șantier și începeau să întrebe ce reprezintă forma obiectului prezentat. În această perioadă și prin această experiență am identificat diversele probleme ale clasei proletare postcomuniste total diferite și puse în termenii unei libertăți binemeritate. Am înțeles nevoile și cerințele social-culturale, în termenii socialismului în forma lui crudă, nerafinată a actualei clase proletare moderne. Nevoile și dezideratele lor, temerile lor față de necesitățile familiei pentru mâine, față de locul de muncă, față de perspectivele viitoare și totodată bucuriile lor, cum ar fi libertatea de care beneficiază



astăzi, posibilitatea de a alege meseria, angajatorul și locul de muncă în țară sau străinătate. Concluzia pe care am tras-o, ca urmare a discuțiilor avute cu ei, a fost că, dacă veniturile salariale din România nu ar fi atât de mici și dacă ar fi la nivelul statelor Europene, ei nu ar mai fi nevoiți să își părăsească familiile.

· Am fost extrem de bucuros să constat că muncitorii mai vechi în șantierul de construcții le prezentau celor nou veniți obiectul de artă precum un muzeograf face un tur muzeal.

· În „Spațiul Proletar” regăsim o diversitate de meserii cu meșteșugurile lor.

· Pentru expoziție, am ales să cercetez și să documentez una din cele mai grele și totodată frumoase meserii, cea a construcțiilor civile, ea fiind diferită de celelalte: pentru lucrătorii din construcții, condițiile de lucru sunt foarte dure, programul de lucru este lung, vara lucrezi la temperaturi ridicate, iarna la temperaturi scăzute, într-un mediu extrem de dur.

· Copiii de astăzi au ca modele de pe platformele media tot felul de erori interumane.

· Prin intermediul acestei expoziții, vreau să prezint acestor copii (cărora le este rușine de profesia părinților) că ei fac lucruri minunate și fără munca și efortul lor, lumea de azi, ca și cea de ieri, nu poate exista! Acești proletari sunt o parte importantă a societății noastre moderne și trebuie respectați și tratați cum se cuvine!

ACUARELELE LUI EMILIAN ALEXIANU

„LE MONDE SECRET DE L'ACUARELLE”



Cu o seară plină de culoare, muzică și artă, pictorul Emilian Alexianu a dezvăluit „Le Monde Secret de l'Acuarelle” în cadrul unui vernisaj de excepție. Evenimentul a adunat iubitori ai artei, muzicii și frumosului într-o atmosferă primitoare. Tinerii muzicieni Rareș Bratu și Mihaela Agafița au adus note vibrante evenimentului, completând experiența vizuală oferită de expoziție.

Picturile delicate și pline de viață ale lui Emilian Alexianu au fost prezentate într-o atmosferă elegantă, deschisă de un recital de vioară și pian. Criticul de artă Marius Tita a oferit o prezentare captivantă a lucrărilor expuse, construind o punte între România și Franța, țări care au marcat parcursul artistului.

Emilian Alexianu, o figură complexă ce îmbină arhitectura, pasiunea pentru rugby și dragostea veșnică pentru culoare și pictură, și-a invitat publicul să exploreze „Le Monde Secret de l'Acuarelle”. Lucrările sale nu sunt doar expresia unei abilități artistice remarcabile, ci și o invitație către o călătorie în lumea acuarellei, în care fiecare nuanță spune o poveste distinctă.

Marius Tița și Doina Ghițescu au contribuit la magnificul cadru cultural, confirmând, încă o dată, prestața și profesionalismul lor.

A fost o seară TO REMEMBER!



Emilian ALEXIANU s-a născut în 1946, trăiește în Franța din 1983. 1971 - A absolvit Institutul de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” București

1971-1983 - arhitect și designer la București

1983-2011 - arhitect și ilustrator de arhitectură la Paris

„Iubesc acuarelele și am început să particip la expoziții, concursuri și expoziții în urmă cu șapte ani. Pentru prima mea participare la Concursul Mondial de Acuarelă, inițiat de revista Art de l'Acuarelle, a fost în 2013-2014.

Aceeași revistă a organizat două concursuri - Peisaje și peisaje marine (în 2015) și De la desen la pictură (în 2016), la care am participat.

Pe parcursul anului 2015, am expus la concursul Montgermont din Bretania, Libramont din Belgia și am trimis o acuarelă la concursul de la Shenzhen (China).

În 2016, am expus din nou la Montgermont, Libramont și Sainte Marie de Campan.

În 2017, am expus la Montgermont, Saine Marie de Campan și Bagnols en Beaujolais.

În 2018, am fost prezent la Montgermont, Uckange și am avut o expoziție personală la Palais des Beaux-Arts din Lille.

În 2019, am participat la competițiile și festivalurile de la Wassy, Sainte Marie de Campan, Montgermont, SADAG - Grenoble, Uckange; am fost semifinalist la Concursul Mondial Pébéo și am expus la Paris (Galeria Golan Rouzkhosh).

Anul 2020 a fost mai puțin «productiv» din cauza pandemiei; cu toate acestea am participat la festivalurile și saloanele de la Uckange, Aiguillon și o mare expoziție de acuarelă la București.”

În 2023, a câștigat Concursul Dalbe Melun și a primit Premiul de acuarelă SADAG - Grenoble.



LANSARE LA MUZEUL TEHNIC DIMITRIE LEONIDA

Text: Ioana ALEXE



„HENRI COANDĂ - ÎNAPOI ÎN VIITOR”



Ne place să lansăm revista Arhitectura la ea acasă, însă atunci când alegem alt loc să fiți siguri că este special.

Muzeul Tehnic „prof. ing. Dimitrie Leonida” este acel loc pe care îl poți vizita de nenumărate ori și să pleci fiind sigur că n-ai avut timp să vezi nici jumătate. Nu numai că informația și exponatele depășesc puterea de aprofundare a câtorva vizite, dar este și un loc dinamic, unde mereu apar expoziții noi și posibilități de explorare.

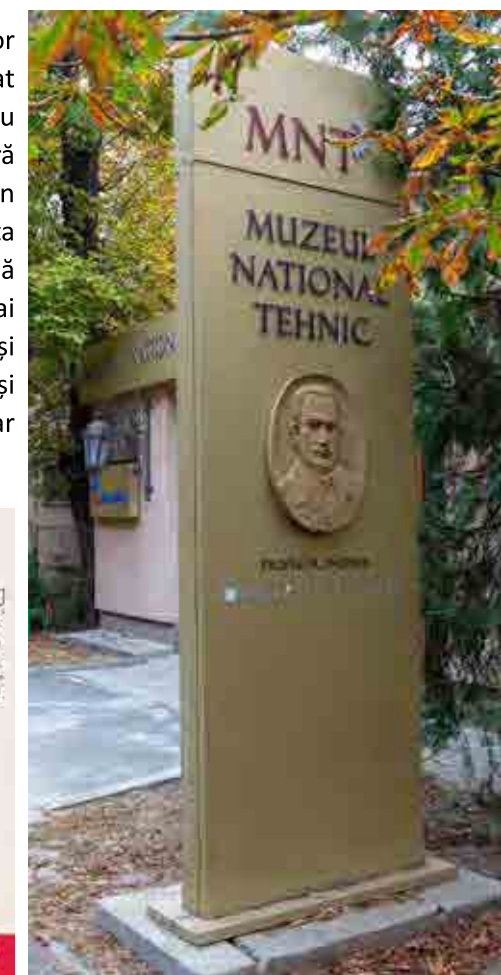
Senzația de spațiu al nenumăratelor oportunități este întreținută de directorul muzeului, doamna Laura Albani, o gazdă excepțională și un partener plin de idei și energie. În sprijinul acestei descrieri stă mărturie faptul că, în ziua lansării, muzeul a scos din arhivă o expoziție plină de farmec din anii '70 având ca subiect invențiile lui Henri Coandă, i-am adăugat expoziția cu invențiile pe teme de arhitectură ale aceluiași Coandă și am realizat câteva interviuri cu muzeograful. Ba chiar am filmat și cu drona, ceea ce nu este puțin lucru pentru o zi de lansare.

Și totuși: ce legătură este între revista Arhitectura și Muzeul Tehnic?

„Toată lumea e obsedată de viitor și așteaptă să vadă primul gadget care apare pe piață. Foarte puțini știu că, atunci când apare un dispozitiv, demersul e mult mai bogat și mai inspirațional. Noi ne-am axat în special pe acest demers care duce la finalizarea unui lucru. În același mod, ne-am gândit la viitor ca răspuns la toate situațiile de criză prin care trecem. În arhivele acestui muzeu am descoperit niște dispozitive inventate de români, uitate, care răspundeau cu o sută de ani înaintea unor crize actuale. Asta ne-a inspirat cel mai mult” - Emil Ivănescu.



În cadrul Anualei de Arhitectură București, muzeul a expus machetele invențiilor lui Coandă și acest subiect ne-a entuziasmat atât de tare încât am considerat oportun să publicăm un material mai amplu. Apoi, Emil Ivănescu și echipa sa au câștigat concursul de proiecte care reprezintă România la Bienala de Arhitectură de la Veneția și a expus în pavilionul României mașinile lui Aurel Persu, Justin Capră și o parte din invențiile lui Coandă. Autorii și-au propus ca pavilionul acesta să fie un accelerator de idei care, pornind de la invențiile unui trecut recent, să aducă în prim-plan 100 de proiecte viziunare, participative, un răspuns al mai multor discipline la problemele cu care se confruntă societatea românească și nu numai. Nouă ni s-a părut un moment important de consemnat în revistă și am construit acest număr al revistei în jurul pledoariei pentru o lume care doar prin educație se poate schimba.





Andreea Cel Mare are în curs de publicare un doctorat pe tema utilizării prefabricatelor în arhitectură și o parte a acestei cercetări îl are în prim-plan pe Henri Coandă. Andreea semnează în acest număr un amplu material pe care vă invităm să îl descoperiți. Promitem că vor fi lucruri inedite și foarte puțin cunoscute despre casele prefabricate de beton, de metal, despre transportul pe cablu și despre orașul viitorului așa cum și le-a imaginat Coandă.

„O parte din arhiva Coandă se află acum în custodie la Muzeul Național al Aviației Române. Am avut șansa să-l cunosc pe cercetătorul istoric de aviație Dan Antoniu, fără de care invențiile lui Coandă, cel mai probabil, nu ajungeau în forma în care au ajuns în lumea noastră, a arhitecților. Dan Antoniu și un grup de entuziaști au scanat o parte din arhiva Coandă. Aflând că sunt arhitectă, mi-au pus în brațe brevetele de arhitectură și construcții.

Le-am studiat de curiozitate mai întâi, apoi cu fascinație crescândă. Am descoperit acolo lucruri uimitoare. Cred că doi ani de zile numai asta am făcut în timpul liber. Documentele din arhivă erau ca un puzzle, nu aveam o poveste. Erau poze, brevete, broșuri comerciale. Coandă a fost acționar la multe societăți de construcții.

După doi ani, le-am pus pe toate cap la cap și mi-am dat seama pe ce comoară stau. Asta m-a inspirat și pentru tema unui doctorat pe care l-am și susținut și care a avut la bază locuințele prefabricate ale lui Coandă” - Andreea Cel Mare.

Ce altceva mai găsiți în acest număr?

Ne-am propus să convingem cititorii că merită să vadă Bienala de Arhitectură de la Veneția, pentru a se lăsa inspirați de multitudinea de idei, de răspunsuri neașteptate, să se odihnească puțin la Cafe Paradiso, la un prosecco și să se bucure de farmecul lagunei.

Bienala de Arhitectură de la Veneția a avut în acest an tema Laboratorul viitorului, ca subtemă Africa privită ca un loc de origine a omenirii și curator pe Lesley Lokko, născută în Scoția, de origine ghaneză, cu studii de arhitectură la Londra, profesor și inițiatore a unor școli de arhitectură în Europa, America și Africa de Sud. Autor a 11 nuvele și corespondent al Arhitectural Review, Lesley a curatariat această ediție cu ideea că „nu este posibil să construiești o lume mai bună dacă nu ți-o poți imagina mai întâi”.

19,5 milioane de africani trăiesc în afara continentului african, aducând cu ei o cultură și un mod de locuire despre care această bienală vorbește susținut. Lesley a invitat birouri mici de tineri arhitecți rezidenți în Africa sau din diaspora să expună în expozițiile centrale din Arsenale și Giardini. Media de vârstă a acestor arhitecți nu depășește 43 de ani. Birourile sunt formate din una, două, cel mult trei persoane, iar cele care sunt mai numeroase sunt alese pe criteriul preocupării pentru educație. „Forță majoră” și „Legături periculoase” sunt temele sub care expun aceste birouri, iar cele 37 de proiecte speciale ale curatorului abordează concomitent alte două teme: decolonizarea și decarbonizarea.



Expunerea este formată dintr-un puzzle foarte eterogen: Alvar Alto expune sculptură în lemn la Abația San Giorgio Maggiore, la Palazzo Franchetti, retrospectiva Kengo Kuma este o pledoarie pentru legătură intimă dintre limbaj și limbaj arhitectural. Norman Foster aduce un proiect de adăpost de urgență revoluționar. Pentru prima dată după 500 de ani, Procurățiile Vechi sunt deschise publicului și sunt restaurate de David Chipperfield Architects Milano.

Nu vă propunem aceste subiecte cu nostalgia unui trecut glorios astăzi pierdut. Nu, vrem ca ideile acestea să fie folosite ca semințe care vor germina și vor crește în viitor.

Linkuri la video:

<https://youtu.be/CaVAzeCk-Uw?si=m9DdEC61wpijtQUB>

https://youtu.be/AHBSYe4x50k?si=vLVYTO_dtlfAEZW



Henri Coandă, Anghel Saligny, Aurel Persu și Justin Capră, de la București la Veneția și înapoi



Henri Coandă, Înapoi în Viitor, Revista Arhitectura nr. 3, 2023

OCTAVIA FLORIA POPEEA

**BIROUL
DE ARHITECTURĂ
OOPY**



Născută în București, am studiat la Institutul de Arhitectură „Ion Mincu”. Sunt arhitect și urbanist, și mama a doi băieți minunați. Mă bucur că am reușit să îmbin cele două mari pasiuni ale mele: familia și arhitectura. Împreună cu arhitectul Iustin Popescu am creat biroul de arhitectură OOPY acum 20 de ani. Ne place să inovăm și să propunem idei mereu actuale, punem în valoare elemente de cultură, istorie, religie, asigurăm sustenabilitatea și prospețimea proiectelor care vor dura în timp și se vor integra în țesutul viu al comunității. Proiectele noastre vorbesc pentru noi.



BIROURILE NR. 18 ȘI 19 - Renovarea a două clădiri de birouri finalizate în 2005 și aducerea lor la standardele actuale de funcționare și de siguranță la incendiu.

*Octavia Floria Popeea, Iustin Popescu, Alexandru Ciupercă, Iulia Topliceanu, Anamaria Bancea, Oana Crețu - OOPY Architecture
Lead designer - Adrian Jurubescu - Fleuron Design*

Datorită acestei modernizări, spațiile sunt acum certificate BREEAM.

Pentru a amplifica aerul echilibrat și revigorant al clădirilor s-a realizat amenajarea peisagistică în jurul perimetrului clădirii și în curțile interioare luminoase de la parter, folosind iarbă și arbuști decorativi, rezistenți la frig, și arbori.



CASĂ UNIFAMILIALĂ ESTERA - premiul Big SEE Ljubljana Slovenia - BigSEE Architecture Award 2022 - arhitectură rezidențială.

Foto: Vali Mirea

Imaginea de ansamblu a casei este inspirată din „casa din prerie” a lui F. L. Wright, cu geometrie puternică și dezvoltare orizontală, cu structuri exterioare detașate, pereți extinși, console mari și terase mari. Finisajul de cărămidă, caracteristic acestui stil, a fost înlocuit cu unul la fel de cald, lemnul, creând astfel o legătură puternică între casă și pământ. Așadar, întreaga clădire este acoperită cu lambriuri din lemn, în combinație cu finisaje la rece - rame de piatră și metal la ferestre. Soarele și utilizarea deplină a luminii naturale au fost elemente centrale ale conceptului arhitectural. Interiorul a fost conceput ca un spațiu deschis și flexibil, cu planuri de nivel asimetrice. Casa este amenajată ecologic, cu sistem BMS, folosind cele mai noi tehnologii.



CASA CU LIQUIDAMBAR - Proiect nominalizat la Bienala Națională de Arhitectură 2021, BigSEE Architecture Award 2021 pentru arhitectură rezidențială, în Slovenia.

Autori - arh. Răzvan Moșneag, arh. Octavia Popeea, arh. Iustin Popescu, arh. Vlad Bârlădeanu

Clădirea este localizată pe un teren cu o suprafață de 124 mp, dintr-o zonă modestă a orașului, aproape de Gara de Nord din București, o zonă eclectică, cu case obișnuite, pentru persoane cu venituri mici. Proiectul menține structura și organizarea existente propunând o compoziție discretă cu finisaje moderne și respectând profilul stradal și conceptul general caracteristic formelor și volumelor din vecinătate. Conceptul se concentrează pe o relație strânsă între interior și exterior, realizată atât prin finisaje, cât și prin forme - organizate sub forma unor straturi care acoperă volumele interioare și exterioare ale clădirii, cu finisaje similare.



CLĂDIRIA STOICA LUDESCU - premiul Big SEE Ljubljana Slovenia - BigSEE Architecture Award 2021

Autori: arh. Octavia Floria Popeea, arh. Iustin Popescu, arh. Vlad Bârlădeanu, Axa Construct, urb. Andrei Nicolae, arh. Alexandru Aprodu, ing. Marian Chirianu, arh. Tekla Berecki, arh. Oana Crețu, arh. Ioana Sararu, arh. Ilinca Moroianu, arh. Sorina Varenic, arh. Andreea Navarca, ing. Teodor Cojanu.

Foto: Mihai Covrig

Proiectul este amplasat într-o zonă mixtă, între înălțimea dominantă în perioada comunistă și zona rezidențială din perioada interbelică. Imobilul rezidențial, situat în apropierea unei artere principale a Bucureștiului, este amenajat la un nivel secundar, care garantează intimitatea și protecția de zgomot. Clădirea se află în apropierea unui parc urban, ceea ce contribuie la confortul rezidențial oferit de dotările imobilului. Deschiderile mari ale balcoanelor și teraselor evidențiază jocul de umbre și lumini de pe fațade, întărind dinamica dată de formele construite. Spațiile mari vitrate ale încăperilor amplifică efectul de iluminare naturală dat de orientarea principală est-vest.



CANTINĂ STUDENȚEASCĂ LA UNIVERSITATEA „TITU MAIORESCU”, pe Calea Văcărești, sector 4, București - locul I la a V-a Bienală de Arhitectură Baku (aegida UIA - 2021), Big SEE Ljubljana Slovenia - BigSEE Interior Design Award 2021 - câștigător, Ospitalitate, Interior.

Autori: Moka Studio Design și OOPY Architecture, arh. Natasa Andrei, arh. Alexandru-Andrei Ivanciu, arh. Raluca Popp, arh. Octavia Floria Popeea, arh. Iustin Popescu, arh. Carmen Ivan, arh. Oana Crețu, arh. Florin Aursei



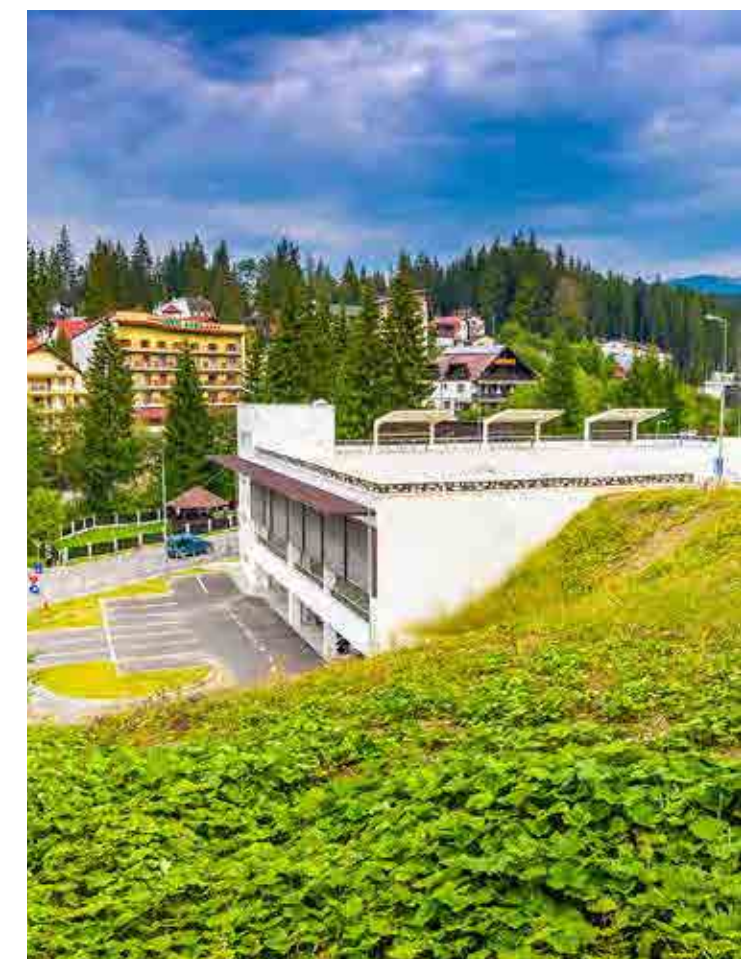
Concepută pentru a fi un spațiu social, un nucleu pentru a aduce oamenii împreună și nu doar pentru a satisface nevoile zilnice ale studenților, pentru a încuraja exprimarea și comunicarea, este dotată cu scenă, zonă de bar, un sistem de sonorizare integrat, iluminat scenografic și o zonă de pregătire și servicii anexe. De dimensiuni generoase, cantina este situată la parterul unui cămin studentesc din campus. Proiectul cantinei este conceput ca un nucleu viu care pulsează, generând conexiuni în tot campusul.

PARCARE PREDEAL - locul I la Interarch Sofia, Bulgaria, câștigător Infrastructură & Transport 2020, Big SEE Ljubljana Slovenia, câștigător Arhitectură publică și comercială 2021, Balkan Architectural Biennale 2021, Belgrad.

Autori: arh. Octavia Popeea, arh. Oana Crețu, arh. Vlad Bârlădeanu, arh. Iustin Popescu, urb. Andrei Nicolae, arh. Ilinca Moroianu.

Foto: Mihai Covrig

Finanțat din fonduri europene și dedicat îmbunătățirii accesibilității la unul dintre principalele zone de schi tradiționale din România, complexul include două zone de parcare. Parcățile supraetajate au fost construite pe terenuri nefolosite anterior, în pantă abruptă.



PENSIUNE LA CRIȘAN, Tulcea

Proiectul a fost nominalizat la Bucharest Architecture Annual 2015, premiu special la InterArch Sofia 2015, American Architecture Masterprize 2018.

Proiectant general și specialitate arhitectură, structură, instalații termice și sanitare, drumuri, platforme, proiect urbanistic.

Obiectivul a fost crearea unui spațiu modern cu iz arhaic, încercând să transpună arhitectura tradițională locală în timpurile contemporane, o interpretare a arhitecturii tradiționale din Delta Dunării.

Construcția dispune de spații de cazare și agrement: 18 camere și 2 apartamente, un restaurant, un bar, o terasă, o piscină și un loc de joacă pentru copii. Piscina este construită la parter și se accesează prin prima terasă de la primul etaj. Restaurantul cu pește și barul sunt, de asemenea, la nivelul public principal.

Zonele de cazare și agrement sunt amenajate de-a lungul terenului și constau în „case de stuf” minimaliste, amplasate la parterul deschis, transparent, cu circulație pe două niveluri.



FERMA DE ANIMALE - locul I la Concursul de Arhitectură Cluj-Napoca 2016, locul I la Bienala de Arhitectură Baku - Azerbaidjan (aegida UIA - 2017), mențiune de onoare la Premiul American de Arhitectură - 2017, lista scurtă la Romanian Building Awards 2016.

Octavia Popeea este coautor, designer general și specialist în arhitectură, structură, instalații, decorațiuni interioare (cu MOKA Design Studio) precum și monitorizare șantier.

Foto: Vali Mirea

Ferma de animale a luat naștere din dorința de a crea un spațiu dedicat interacțiunii publicului, în special a copiilor, cu cât mai multe animale domestice în cadrul unui parc agricol. Hambarul abandonat a fost transformat într-o instalație devenită foisor de acces - un element central pentru întregul complex. Structura sa din lemn și morfologia spațială inițială s-au păstrat și au fost puse în valoare de continuitatea exprimării lemnului în toate formele sale, de la structură până la fațade și finisaje.



SILUETE, ARMONIE ȘI ELEGANȚĂ

Text: Ioana Sanda AVRAM



MOODS – DESEN DE MODĂ ARH. SMARANDA SCHÄCHTELE



„Detaliul nu contează, ci starea de emoție dată de siluetă, material, mișcarea lor. Siluetă, armonie, eleganță, dar și ironie, exagerare, iconoclastie, provocare, sunt / pot fi FASHION.”

arh. Smaranda SCHÄCHTELE

Când vorbim despre MODĂ, de fapt includem toate domeniile și elementele unui curent cultural dominant al unei epoci, aflată la un moment crucial al recunoașterii propriilor valori, moment care se „descrie” pe sine în mai multe tipuri de limbaj, printre care și vestimentația. Nimic din ceea ce suntem nu poate fi scos din context. Hainele în sine nu înseamnă nimic fără civilizația pe care o deservesc.

Totuși, hainele, veșmintele sau îmbrăcămintea, fac parte dintre obiectele care ne descriu identitatea, ne sunt utile, ne înfrumusețează, ne apropie de idealul de frumusețe al momentului sau ne potențează atracția fizică, folosind toate valorile acestui curent cultural definitoriu spațiului și timpului.

Existăm într-un TOT, în care construim metodic relația noastră cu semenii, cu natura sau Universul, printr-un concept de „design / arhitectură a existenței”, care determină structura, comportamentul și elementele materiale ale oricărui tip de sistem, presupunând o minte structurată, cultură vastă, dragoste de oameni, creativitate, har.

Sunt oameni care pot face ASTA.

** * * *



Cine este Anda VASILESCU - Smaranda SCHÄCHTELE ?

Diplomată de arhitectură în România, apoi în Germania, absolventă de cursuri de desen de modă în Franța, Anda Vasilescu – Schächtele a schimbat arhitectura cu designul de modă, o veche pasiune, căreia meseria de arhitect i-a deschis ușile și i-a ușurat abordarea.

Descoperind cât de mult sunt înrudite cele două meserii, arhitectura și creația vestimentară, Smaranda Schächtele a activat în modă și a lansat, la mijlocul anilor 1980, împreună cu editura unei publicații de specialitate, primul **Caiet de tendințe** în modă din Germania.

Acest **novum** în Germania a marcat o perioadă de 30 de ani de activitate conceptuală, de informare și propagare a ceea ce avea să urmeze în modă, sub forma caietelor de tendință, difuzate în toată lumea, ca instrumente de lucru folosite la crearea colecțiilor. Crearea de noi modele și prezentarea desenelor la un nivel înalt a fost o permanentă preocupare a autoarei. În ultimii ani, s-a concentrat pe desenul liber în care expresia, atitudinea, culoarea și linia spontană își spun cuvântul.

EXPLORÂND
ARHITECTURA,
ARTA ȘI
MODAText: Octavian NECULAI
Extras din LITERNET.RODE LA DESIGNUL DE ARHITECTURĂ
LA DESIGNUL DE MODĂ

Interviu cu Anda VASILESCU (Smaranda SCHÄCHTELE) realizat de Octavian NECULAI

Provenind dintr-o familie de arhitecți de prestigiu, Anda Vasilescu s-a dedicat, după o perioadă în care a activat ca arhitect, artei designului vestimentar.

Octavian Neculai: *Anda, să o luăm de la capăt. Mai întâi despre cei doi părinți ai tăi. Nae (Nicolae) Vasilescu și Florica Vasilescu. Florica a fost marele meu amor, în lumea asta dură a artei și arhitecturii... tu ai moștenit talentul lor, Florica te-a împins foarte mult spre desenul ăsta liber, fantastic. Nu greșesc?*

Anda Vasilescu: Cândva, cam pe la vreo 15 ani, a fost clar că voi face și eu arhitectură! Evident, desenam deja liber, spre bucuria mamei!

O.N.: *Nea Nae era drăguț, un om foarte drăguț, un om minunat. Nu l-am avut șef, de fapt era mai mult decât un șef, era ochiul critic în ceea ce privea un proiect de arhitectură, și cred că nu l-am înțeles de la început. Eram un puști cam înfumurat. Mai târziu am înțeles cine era. Acum ceva timp, câțiva ani, am fost să văd Farul, Marele Far. În mintea mea Farul din Constanța era întipărit ca o lucrare imensă și așa rămâne, imensă, o lucrare superbă, este, cum să spun, un fel de chintesență de arhitectură. Mai bine, vorbește tu despre el... despre Nea Nae.*

A.V.: Da, mă bucur că începem cu părinții mei și că vorbim despre ei, pentru că într-adevăr au fost extraordinari și mi-au dat tot. Ceea ce știu, știu de la ei și, bineînțeles, și ce mi-a adus studiul arhitecturii, cu atmosfera în care am trăit în casă, unde se vorbea arhitectură, se povestea despre arhitectură. Mama, FLORICA VASILESCU, încep cu mama, care chiar de la 14 ani, fiind din Drăgășani, deci crescută la țară, în natură, pe care o adora, călărea, mergea la vie și, în anumite momente, se așeza și desena. ...A studiat între 1940 și 1944. În 1944 și-au dat diploma, împreună, mama și tata. Apoi, după studiul arhitecturii, foarte repede, s-a creat un grup de arhitecți în jurul lui Ascanio Damian, la Camera de Comerț, care se ocupa de Târgurile României, participări internaționale. Mama făcea o muncă de liber-profesionist, ceea ce în acei ani era neobișnuit. În anii '50 a lucrat la multe târguri internaționale la care participa România, și astfel, în anul 1957, la Trienala din Milano, a luat două diplome pentru Standul României. Da, da, sunt la mine, acasă (în Germania - n.a.) în sertar. ...A intrat în Uniunea Artiștilor Plastici la secția de Artă decorativă, și-a concentrat activitatea pe arta decorativă. Peste două decenii, a fost responsabilă pentru aranjarea expozițiilor de prestigiu ale artiștilor plastici. ...Anii '70 au marcat o încoronare a activității ei multilaterale. Pe de-o parte expozițiile legendare de design vestimentar, împreună cu Ariana Nicodim, pe de altă parte Proiectul Sediului Administrativ al Mitropoliei Olteniei din Craiova, proiect pentru care i s-a conferit Premiul Uniunii Arhitecților, mult mai târziu, în 1992. Tata, NICOLAE VASILESCU, era mai mare cu 7 ani decât colegii lui de la Arhitectură, pentru că făcuse Liceul Militar... Venea la facultate în uniformă militară. Chiar din primul an de facultate s-au îndrăgostit unul de altul și s-au căsătorit la sfârșitul facultății. Diploma au făcut-o în același timp, pentru că erau colegi de an. Tata a fost angajat ca arhitect proiectant la Armată, fiind ofițer. A primit sarcina să proiecteze Farul cel nou, lucrare care s-a finalizat în anul 1958. ...Arhitectura farului este foarte specială, și când ne gândim în ce ani a fost conceput... Anii '50... A colaborat cu inginerul Emilian Țițaru.

O.N.: *...Despre familia ta de arhitecți am vorbit. Întrebarea către tine: conceptul desenului de arhitectură, pe care eu îl văd clar în desenul tău de vestimentație, cât este, de fapt, de prezent în desenele tale?*

A.V.: În momentul în care m-am hotărât să trec la desen de modă, am făcut un curs special pentru că desenul de modă este totuși altceva decât desenul de arhitectură. Ai de-a face cu materiale moi, trebuie să înveți cum se redau faldurile, trebuie



Expoziție
SMARANDA SCHÄCHTELE

DESEN DE MODA

28 Septembrie - 19 Octombrie 2023

Vernisaj Joi 28 Septembrie 2023 ora 18:00
Str. Jean-Louis Calderon 48 București
UNIUNEA ARHITECTILOR DIN ROMANIA

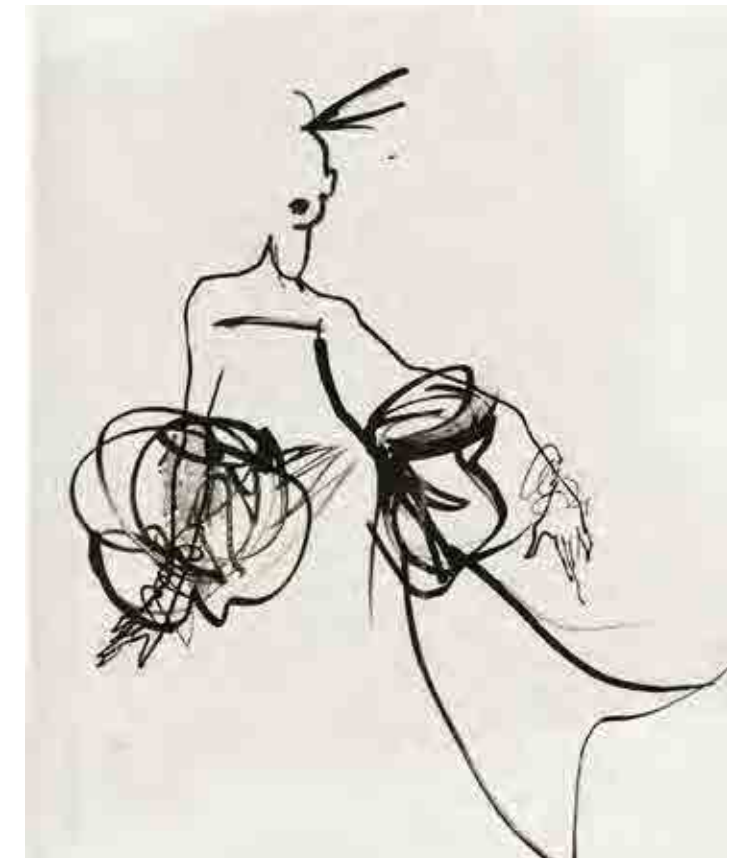
să înveți că fiecare stofă în redare depinde de greutatea sau de grosimea ei și așa mai departe. Am învățat cum trebuie să fie un desen de modă. A fost o învățătură în plus. Am început să lucrez apoi pentru un caiet de tendințe în Germania, care a fost înființat în 1983, pentru care a trebuit să creez noi modele și să le desenez. Vara, stofe subțiri, iarna, stofe consistente, a trebuit să încep să îmbrac corpul uman, în cazul nostru, de femeie, cu o construcție din stofă. Cu structuri și aspecte diferite, în mișcări care să redea în mod ideal modelul, creația, linia cea nouă, proporția schimbată, noutatea. Această construcție trebuie să fie funcțională, confortabilă pentru om, și frumoasă. Să facă plăcere și să creeze pofta de a fi cumpărată. Creezi o arhitectură în jurul unui corp uman. Aș dori aici să îl citez pe Christian Dior, care spunea, în 1949: „A dress is a piece of ephemeral architecture designed to enhance the proportions of the female body” ...

O.N.: Bănuiam că arhitectura umblă prin capul tău. Se vede și din desen. Numai că desenul tău are o spontaneitate care poate să se ascundă, pentru un mirean...

A.V.: Pe pereții expoziției au fost expuse lucrări libere, lucrări de expresie, lucrări care nu trebuiau neapărat să fie executate. Totuși, chiar în libertatea de mișcare pe care mi-am dorit-o și pe care am obținut-o, corpul uman se „citește” dedesubt. Pensula este pusă spontan, dar acolo unde trebuie. În acest sens, pentru a răspunde la întrebarea ta, DA, desenul de vestimentație ascunde în el desenul de arhitectură...

O.N.: Vreau să faci o paralelă cu arhitectura...

A.V.: Lucrările din expoziție conțin mai multe stiluri. Unele sunt acuarele clasice, „fără contur” - tehnică extrem de grea, dar care mă fascinează. Este foarte greu să știi cum să „conduci” acuarela pentru a se „opri” exact unde vrei tu, pentru a obține silueta dorită. Un milimetru „mai încolo” strică totul! La urma urmei, desenul de modă trăiește prin eleganță, prin grație, iar provocările, ironia, iconoclastia se fac aici, în altă direcție decât în suprarealism, cubism sau alte curente în pictură. În concluzie, ca să-ți răspund la întrebare, desenul meu de modă conține 100% desen de arhitectură. Nu mă pot desprinde de asta pentru că este o volumetrie pe care eu trebuie să o respect, pe care trebuie să o redau, o anumită proporție, haina se oprește undeva, continuă în altă parte; toate lucrurile astea sunt o arhitectură creată pe corpul uman. Eu cred că fiecare linie pe care o trag este o linie de arhitectură...



O.N.: Bun. Am o întrebare... copilărească. Cum ar fi fost expoziția asta a ta dusă la Paris. Cum ar fi?

A.V.: La Paris?

O.N.: Am spus Paris pentru că e una dintre capitalele mondiale ale modei. Pot să-ți spun că, pentru România, expoziția ta e cam șocantă.

A.V.: S-ar putea, într-adevăr, să fie un lucru neobișnuit pentru România, dar povestea acestei expoziții începe așa: mergând să îmi plătesc cotizația la Uniunea Arhitecților, am bătut la ușa doamnei președinte Ileana Tureanu și i-am spus că aș vrea să fac o expoziție cu desene de modă. Doamnei Tureanu i-a plăcut spontan ideea și a zis: „Da! Arhitecții fac acuarele, peisaje, fac schițe de orașe pe unde călătoresc, dar modă? Extraordinar!”. „Aș vrea să o fac peste câțiva ani, când împlinesc 75 de ani!”, am zis eu. „Dar de ce? O facem mai repede!!!” A fost o reacție minunată! Era în 2019 și am pregătit-o pentru 2020, totul a fost gata, apoi a venit pandemia și a urmat ce a urmat. Dar reacția dumneaei a fost extraordinară și am simțit până în ultima clipă că mă susține. ...La Paris... de ce nu? M-aș arunca în gura leului, direct în universul celor pe care îi admir: Christian Lacroix, creator de modă mediteraneană, efervescent și temperamental, cu superbe cărți

cu ilustrațiile sale pentru costume de operă... sau Mats Gustafson, suedezul care a ilustrat volumul monumental DIOR în 2016, un „urias” al acuarelei.

O.N.: Te-aș mai întreba cum e mediul în care trăiești, în Germania?

A.V.: Nu e chiar așa. Există și mulți oameni creativi acolo. ... Apoi, cu bagajul desenului de modă, am intrat pe un teren cu totul nou, Germania nu avea până atunci caiete de tendință. A fost o șansă unică, într-adevăr, unind arhitectul cu desenatorul de modă, să lucrez pentru o publicație. ...În Germania, în branșa modei, ultimul cuvânt îl are product-managerul. El știe, bazat pe date matematice și statistici, cât se poate vinde din ceea ce s-a creat, are ultimul cuvânt de spus, mult mai mult decât un creator. Designerul este pe locul doi în Germania, oricât ar fi de creativ. ...

Desenele de modă fac parte din Colecția doamnei Smaranda Schächtele, noiembrie-decembrie 2023, Sera Eden, București
Copyright Smaranda Schächtele, 2023

ARHITECTI
 ÎN OFENSIVĂ

 Text: Sebastian Ionuț
 MÎNDROIU


PICKTWO ÎN ZANZIBAR



PickTwo s-a născut în anul 2013 ca studio de design cu servicii de nișă în domeniul ospitalității. La 10 ani, serviciile noastre adoptă o abordare mult mai complexă și mai largă, întrucât ne propunem să fim un „one-stop-shop” - un loc unde poți proiecta și realiza un spațiu.

Ceea ce face firma PickTwo *altfel* este managementul echipei. Dincolo de condiția de a fi un studio mic, ne-am dorit, de la început, să funcționăm și ca o echipă, și ca o companie. Astăzi, suntem un studio care creează soluții personalizate și echipa noastră are 30 de membri specializați în proiectarea de spații comerciale și 5 membri specializați în proiectarea de spații rezidențiale.

Fie că este vorba despre spații de ospitalitate (restaurante și hoteluri) sau birouri și retail (magazine și centre comerciale), misiunea noastră este să găsim un concept și o identitate diferită, unică pentru fiecare proiect. Ne place să lucrăm cu branduri și companii, să le spunem povestea și să inspirăm utilizatorii finali să devină parte din lumea pe care o creăm!



Magazin ANA PAN Titulescu



AveForchetta, restaurant de inspirație italienească



Restaurantul din cadrul HOTEL PRESTIGE



ACSA Boutique HOTEL



Ne bucurăm să transformăm visurile clienților noștri în realitate și dorim să devenim un nume relevant și pe piața internațională.

În acest sens, am început, în 2019, unul din primele proiecte în afara granițelor - un resort compus din hotel, restaurant și piscină în Zanzibar, Tanzania, pe malul Oceanului Indian. Pe un lot de aproximativ 7.500 mp, s-au realizat 2 corpuri de hotel, în formă de U, P+2, cu 30 de camere de hotel, piscină și spații de relaxare, iar către ocean, un corp separat de clădire P+1, cu restaurantul și terasa acoperită. Am început printr-o colaborare cu un arhitect local, însă am ajuns să preluăm atât partea de proiectare de arhitectură, cât și designul interior.

Construcția restaurantului a început în 2021 și este finalizată în proporție de 99%, iar hotelul este la fundații.



SUCEAVA-
BOTOȘANI

ZILELE
CULTURII
URBANE LA
„UZINA DE APĂ”

Text: Mihai TULBURE
ZHANG Han-Lu Simona
Iulia CONDREA



EDUCAȚIE PRIN PATRIMONIUL



- 3 ZILE pline de efervescență
- 3 IPOSTAZE ale patrimoniului: trecut, prezent și viitor
- 3 PERSPECTIVE: copii, specialiști, comunitate locală
- 3 DIRECȚII: concursuri, expoziții, prezentări
- 3 ACTIVITĂȚI IMERSIVE: desene, montaje video, vizite pe șantier
- 3 ȚĂRI: România, Republica Moldova, Ucraina

Plecând de la mottourile: „Patrimoniul: locul în care trecutul se întâlnește cu viitorul”, „Școala: locul de instruire pentru viitor”, ediția de anul acesta, ZeCeU = zece Uzina de apă = 10 Uzina = 10 U, și-a propus să aducă în atenția populației locale **clădirile monument din sistemul educațional** - grădinițe, școli, licee, universități. Prin aceasta am urmărit să promovăm atât protecția patrimoniului arhitectural și cultural, cât și utilizarea acestuia pentru a îmbogăți procesele de învățare ale comunității locale și ale tinerilor, în special.

Ca specialiști, suntem obișnuiți să identificăm, să studiem și să apreciem patrimoniul. Anul acesta, ne-am dorit să facem un pas înapoi și să ajungem la esența a ceea ce înseamnă importanța patrimoniului și influența acestuia asupra **individului**.

I-am provocat pe cei (*mai*) mici să ne scoată „ochelarii de specialist” și să ne prezinte **perspectiva** lor asupra patrimoniului. S-au organizat două **activități imersive** dedicate publicului tânăr. Pentru categoria 13-19 ani, **Concursul de montaje video „Școala Mea”** a invitat elevii curioși să prezinte, într-un clip de 1:30 - 2 minute, o școală clasă ca monument istoric sau cu valoare arhitecturală



din județele Suceava și/sau Botoșani. Cel de-al doilea concurs, **Concurs de desen „Școala Mea de Vis”**, a invitat elevii între 6 și 12 ani să-și de-a frâu liber imaginației și să deseneze o școală ideală, premiarea acestora făcându-se în cadrul Muzeului Satului Bucovinean - în școala din Securiceni - Udești.

Sălile Uzinei de Apă au devenit neîncăpătoare vineri, 11 august, la deschiderea publică a evenimentului, început cu celebrarea aniversării de 100+11 ani, în prezența unui public distins, format din colegi arhitecți din **TREI ȚĂRI** (România, Republica Moldova și Ucraina), personalități publice locale și naționale, elevi emoționați și membri ai comunității locale. Au inițiat lansarea evenimentului președintele Filialei Nord-Est a OAR, arhitectul Constantin Gorcea, și președintele Sucursalei Suceava-Botoșani a UAR, arhitectul Ion Andriu. Aceștia au fost urmați de coordonatorii ediției a X-a, arh. Iulia Condrea și arh. Alexandru Oltean, prin vernisarea expoziției „**EDUCAȚIE PRIN PATRIMONIUL**”, iar arh. Inna Ostrovsca a prezentat pe scurt conținutul expoziției exterioare - „**Istoria piețelor din Cernăuți sec. XIX-XXI**”. Un alt moment a fost premiarea participanților la **Concursul de montaje video „Școala Mea”**, jurizat de arh. Zhang Han-Lu Simona, arh. Daniel Costianu și artist vizual Andrei Cozlac.

Finalul deschiderii a fost marcat de intervențiile semnificative ale invitaților - primarul municipiului Suceava, vicepreședintele Consiliului Județean Suceava, președintele Ordinului Arhitecților din România, arhitectul Ștefan Bălici,

vicepreședintele Uniunii Arhitecților din România, arhitect Gabriela Petrescu și arhitect Silvia Pinte, directorul executiv al Uniunii Arhitecților din România, Adriana Tănăsescu, precum și rectorul Universității „Ștefan cel Mare” Suceava, prorectorul Universității Naționale din Cernăuți, dar și de cadrele didactice de la Colegiul de Artă „Ciprian Porumbescu” Suceava și Liceul de Artă „Ștefan Luchian” Botoșani. Au fost prezenți la deschidere și viceprimarul Municipiului Suceava, Teodora Munteanu, arhitectul-șef al județului Suceava, Tudor Andriu, arhitectul-șef al Municipiului Botoșani, Alexandru Agavrițoae, directorul executiv al Direcției Județene pentru Cultură Suceava, Alexandru Flandorfer.

Ne-am așezat tacticos „ochelarii” și-am pornit la prezentat, dezbătut și argumentat patrimoniul în cele **TREI IPOSTAZE**. Cele **TREI ZILE** de eveniment au cuprins atât prezentări teoretice, cât și prezentări ale organizațiilor non-guvernamentale și ale specialiștilor ce desfășoară activități în domeniul patrimoniului.

Distinsele cadre didactice „au predat”, cu nonșalanța caracteristică, informații despre „**Universitatea Ștefan cel Mare - patrimoniu cultural, educațional și construit**” - prof. univ. dr. Sanda Maria Ardelean / arh. Ion Andriu; „**Educație prin patrimoniu la Colegiul Național Ștefan cel Mare din Suceava**” - prof. Corina Dominte; „**Caracteristici arhitecturale și tipologice ale clădirilor de învățământ ale Universității Naționale din Cernăuți**” - prorector prof. dr. Tamara Marusyk și „**Colocvii despre patrimoniul locuirii bucovinene**” - conf. univ. dr. Carmen Chașovschi.

Au prezentat pedant și au argumentat impactul vital al clădirilor pentru educație arh. Mihai Tulbure; arh. Iulia Condrea, împreună cu arh. Alexandru Oltean; arh. Andreea Vasilca și arh. Gicu Bulat împreună cu arh. Boris Gangal din Republica Moldova.

S-a vorbit cu căldură despre relația copiilor cu patrimoniul în prezentările realizate de arh. Brîndușa-Raluca Havași și de arh. Alexandra Mihailciuc împreună cu arh. Alexandra Culescu.

Interacțiunea imersivă cu patrimoniul a fost punctată de prelegerile următorilor: istoric de artă Adriana Scripcaru împreună cu sculptor Virgil Scripcaru, arh. Florin Manole și arh. Silvia Demeter-Lowe.

Alte activități care definesc și caracterizează evenimentul **ZILELE CULTURII URBANE la Uzina de Apă Suceava** sunt vizitele pe șantier.



Vizitele au fost cea de-**A TREIA ACTIVITATE IMERSIVĂ** a ediției **10 U(zina)**, debutând cu conferința in situ pe șantierul de restaurare al **Mănăstirii Sf. Ioan cel Nou de la Suceava - Biserica Sf. Gheorghe - monument inclus în patrimoniul mondial UNESCO**, lucrare coordonată și prezentată de arh. Constantin Gorcea. Tehnologia utilizată pentru realizarea schelelor a permis vizitatorilor să exploreze fiecare nivel al lucrărilor de intervenții.

A doua conferință in situ a avut loc la **Muzeul Satului Bucovinean, în Școala din Securiceni - Udești**, susținută de arh. Alexandra Mihailciuc împreună cu arh. Alexandra Culescu. În același cadru nostalgic a avut loc și premiera participanților la concursul de desen pentru elevi **Școala mea de vis** - arh. Iulia Condrea și arh. Florin Manole.

A TREIA ZI a fost dedicată deplasării tematice în județul Suceava, iar cele patru opriri însoțite de patru prelegeri aplicate. Prima oprire a fost la Fălticeni, unde s-a vizitat vechea Școală Domnească, fiind urmată de Colegiu Național „Nicu Gane”. Următoarea conferință a fost la Câmpulung Moldovenesc, unde arhitectul Mihai Tulbure a povestit despre „**Scoli de patrimoniu**”. Apoi, grupul a ajuns la spectaculosul **Cazino din Vatra Dornei**, unde a discutat cu unul dintre specialiștii implicați în proiect, arh. Inna Ostrovsca. Ultima prezentare a fost a lui Constantin Gorcea, având ca subiect **Liceul tehnologic din Dorna Candrenilor**. Deși ajunsesem la final de program, **ne-a fost greu să ne luăm la revedere**, așa că am vizitat Ferma de Artă din Liteni, unde avea loc primul concert din cadrul evenimentului „Concerte pe Siret”. **Am suspendat preț de câteva zeci de minute timpul** și ne-am pierdut pe acordurile de violoncel ale maestrului Adrian Naidin.

Am avut **TREI ZILE** în care am discutat **TREI IPOSTAZE**, folosindu-ne de **TREI PERSPECTIVE**, în **TREI DIRECȚII**, prin **TREI ACTIVITĂȚI IMERSIVE**, împreună cu participanți și conferențieri din **TREI ȚĂRI**.

Cu nerăbdarea revederii,
MULȚUMIM, 2023.

MARAMUREȘ – SATU MARE

TUR DE ARHITECTURĂ (2)

Text: Oksana FLORESCU
Ina FUNEȚAN



CASTELUL KÁROLYI, „PELEȘUL TRANSILVANIEI”



Pe 19 iulie, a avut loc cel de-al doilea Tur de Arhitectură din programul cultural al Sucursalei UAR Maramureș-Satu Mare pe anul 2023, eveniment organizat în colaborare cu OAR Filiala Nord-Vest, care ne-a dus la Carei, unde obiectivul a fost Castelul Károlyi, aflat în proces de restaurare și punere în valoare, sub coordonarea dr. arh. Guttman Szabolcs István.

Au participat arhitecți din Maramureș și Satu Mare, fiind îmbucurătoare prezența în creștere a tinerilor arhitecți și studenți, semn că inițiativa noastră, menită să genereze coeziune între diferite generații, își atinge scopul.

Deplasarea s-a făcut cu autocarul din Baia Mare în Satu Mare, de unde a fost preluată echipa de colegi sătmăreni, apoi mai departe, până la Carei, unde grupurile din Baia Mare și Satu Mare s-au reunit cu colegii din Carei și cu cei din Sighetu Marmăției.

Înainte de a intra la castel, ne-am îndreptat spre Monumentul Ostașului Român realizat de sculptorul băimărean Vida Geza în colaborare cu prof. arh. Anton Dâmboianu, ridicat în cinstea eroilor căzuți și a victoriei repurtate de Armata Română la 25 octombrie 1944 împotriva trupelor fasciste germano-maghiare. Complexul, realizat din piatră albă, este compus din 5 elemente cu semnificații simbolice, ansamblul fiind întregit acum câțiva ani cu bustul Regelui Ferdinand I. Gazdele întâlnirii au fost dr. arh. Guttman Szabolcs István cu echipa sa de proiectare și specialiștii Muzeului Municipal Carei (Castel Károlyi).



Municipiul Carei, oraș de câmpie, are o istorie bogată, cu o evoluție spectaculoasă de-a lungul timpului și se află la 35 km de reședința de județ, municipiul Satu Mare. Situat la intersecția unor importante drumuri comerciale, este și un important nod de cale ferată. Are o structură bine organizată, cu o populație multietnică alcătuită din români, maghiari și șvabi.

Castelul a fost ridicat de familia nobiliară Karolyi, la sfârșitul secolului al XV-lea, trecând de-a lungul timpului prin mai multe transformări. Este una dintre cele mai bine conservate clădiri medievale ale Transilvaniei. Cetatea, cu o poziție strategică, ziduri și bastioane, a avut rol de apărare, iar în sec. al XVII-lea intra în sistemul fortificat împotriva invaziei turcești. În sec. XVII-XVIII, în cetate au loc întâlniri diplomatice importante, printre care și negocierile pentru semnarea tratatului Păcii de la Satu Mare din 1711. După stingerea conflictelor din zonă, cetatea se transformă într-o clădire rezidențială după planurile lui Ioseph Bitthausen. Bastioanele sunt demolate și castelul primește o arhitectură barocă. Următoarea transformare datează din anii 1894-1896, inițiată de Istvan Karolyi după planurile arhitectului Arthur Meinig, castelul fiind





transformat într-un edificiu în stil eclectic, care se păstrează și în prezent. Curtea interioară a castelului este acoperită cu un tavan de grinzi masive pictate, transformată într-un hol de primire, este utilizat pentru conferințe, întruniri, concerte și alte evenimente. După moartea lui Istvan Karolyi, în anul 1907, familia nu mai locuiește la Carei. După 1918, multe dintre obiectele de mobilier au dispărut. Între cele două războaie mondiale, urmare unui acord între statul român și maghiar, obiectele de valoare rămase, în special tablouri, au fost înapoiate familiei Karolyi. Un moment important a fost vizita Regelui Ferdinand și a Reginei Maria, imaginea Majestăților lor fiind immortalizată în sala cu figuri din ceară din cadrul muzeului actual. După ultimul război, castelul a primit diverse utilizări: sanatoriu și cazino, școală militară, muzeu, casă de cultură și bibliotecă. Astăzi, castelul, parțial restaurat, găzduiește un muzeu cu obiecte vechi de mobilier, muzeul figurilor de ceară, expoziție cu animale conservate din Africa achiziționate de Primăria Carei - care urmează a fi relocalată - și o expoziție de pictură a artiștilor locali.



Participanții au ascultat expunerea asupra istoricului castelului și asupra colecțiilor sale muzeale, realizată cu deosebită amabilitate de către dr. Hágó Attila Nándor - arheolog, muzeograf al Muzeului Județean Satu Mare, șef secție Carei-Tășnad. Grupul a fost condus de dr. Hágó Attila Nándor într-un circuit al sălilor muzeului pentru a se familiariza cu clădirea și cu istoria ei și pentru a înțelege problemele ridicate echipei de proiectare.

După vizitarea castelului, dr. arh. Guttman Szabolcs István și colegul său, arh. Kulcsár András, au prezentat derularea lucrărilor, cu accent pe problemele întâmpinate pe parcursul acestui proiect atât de complex, materialul prezentat a fost extrem de bogat și de condensat, fiind evident că un subiect atât de vast nu poate fi epuizat într-o singură prezentare.

La final, dna arh. Violeta Luoraș, vicepreședinta Filialei Maramureș-Satu Mare a Uniunii Arhitecților din România, a înmănat din partea Filialei, în aplauzele călduroase ale tuturor participanților, o Diplomă de Excelență dlui dr. arh. Gutmann Szabolcs István și echipei sale: arh. Kulcsár András, arh. Nemes Andreea, arh. stag. Barabás Karola Csilla, arh. stag. Rațiu Bianca, arh. stag. Tudor Dorian.

În cele din urmă, participanții au vizitat parcul dendrologic al Castelului Károlyi, fostele anexe gospodărești și turnul de apă. Parcul și anexele fac parte din proiectul general de restaurare a ansamblului, primind și aici explicații asupra unor detalii prezentate în expunerea video. La întoarcere, grupul a făcut o oprire-surpriză în Satu Mare, unde arh. Dorel Cordoș a invitat colegii să viziteze șantierul unei biserici proiectate de domnia-sa; această vizită-surpriză este o introducere în subiectul celui de-al treilea Tur de Arhitectură a cărei gazdă va fi dl arh. Dorel Cordoș, care va prezenta colegilor remarcabilele sale construcții din lemn.





transformat într-un edificiu în stil eclectic, care se păstrează și în prezent. Curtea interioară a castelului este acoperită cu un tavan de grinzi masive pictate, transformată într-un hol de primire, este utilizat pentru conferințe, întruniri, concerte și alte evenimente. După moartea lui Istvan Karolyi, în anul 1907, familia nu mai locuiește la Carei. După 1918, multe dintre obiectele de mobilier au dispărut. Între cele două războaie mondiale, urmare unui acord între statul român și maghiar, obiectele de valoare rămase, în special tablouri, au fost înapoiate familiei Karolyi. Un moment important a fost vizita Regelui Ferdinand și a Reginei Maria, imaginea Majestăților lor fiind immortalizată în sala cu figuri din ceară din cadrul muzeului actual. După ultimul război, castelul a primit diverse utilizări: sanatoriu și cazino, școală militară, muzeu, casă de cultură și bibliotecă. Astăzi, castelul, parțial restaurat, găzduiește un muzeu cu obiecte vechi de mobilier, muzeul figurilor de ceară, expoziție cu animale conservate din Africa achiziționate de Primăria Carei - care urmează a fi relocalată - și o expoziție de pictură a artiștilor locali.



Participanții au ascultat expunerea asupra istoricului castelului și asupra colecțiilor sale muzeale, realizată cu deosebită amabilitate de către dr. Hágó Attila Nándor - arheolog, muzeograf al Muzeului Județean Satu Mare, șef secție Carei-Tășnad. Grupul a fost condus de dr. Hágó Attila Nándor într-un circuit al sălilor muzeului pentru a se familiariza cu clădirea și cu istoria ei și pentru a înțelege problemele ridicate echipei de proiectare.

După vizitarea castelului, dr. arh. Guttman Szabolcs István și colegul său, arh. Kulcsár András, au prezentat derularea lucrărilor, cu accent pe problemele întâmpinate pe parcursul acestui proiect atât de complex, materialul prezentat a fost extrem de bogat și de condensat, fiind evident că un subiect atât de vast nu poate fi epuizat într-o singură prezentare.

La final, dna arh. Violeta Luoraș, vicepreședinta Filialei Maramureș-Satu Mare a Uniunii Arhitecților din România, a înmănat din partea Filialei, în aplauzele călduroase ale tuturor participanților, o Diplomă de Excelență dlui dr. arh. Gutmann Szabolcs István și echipei sale: arh. Kulcsár András, arh. Nemes Andreea, arh. stag. Barabás Karola Csilla, arh. stag. Rațiu Bianca, arh. stag. Tudor Dorian.

În cele din urmă, participanții au vizitat parcul dendrologic al Castelului Károlyi, fostele anexe gospodărești și turnul de apă. Parcul și anexele fac parte din proiectul general de restaurare a ansamblului, primind și aici explicații asupra unor detalii prezentate în expunerea video. La întoarcere, grupul a făcut o oprire-surpriză în Satu Mare, unde arh. Dorel Cordoș a invitat colegii să viziteze șantierul unei biserici proiectate de domnia-sa; această vizită-surpriză este o introducere în subiectul celui de-al treilea Tur de Arhitectură a cărei gazdă va fi dl arh. Dorel Cordoș, care va prezenta colegilor remarcabilele sale construcții din lemn.



ȘCOALA DE VARĂ ARHIPERA, EDIȚIA A XI-A

Text: Silvia NICULAE



Ediția a XI-a a Școlii de Vară Arhipera s-a desfășurat la Chiojdu, Casa cu Blazoane, în perioada 30 iulie - 5 august 2023.

Am activat pe 4 paliere:

1. Execuția participativă la Centrul Comunitar. Pe parcursul celor 7 zile, am participat la lucrările de construcție ale Centrului Comunitar, la discuții și activități informale cu comunitatea locală. Programul a inclus vizite în sat și împrejurimi, pentru a facilita cunoașterea patrimoniului construit și neconstruit. Proiectul Centrului Comunitar este implementat de Asociația Arhipera a studenților și profesorilor din Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, alături de Consiliul Local Chiojdu, este susținut de re:arc institute și realizat în parteneriat cu Uniunea Arhitecților din România.
2. Proiectarea participativă a detaliilor de execuție. Am dezvoltat detalii inovative la utilizarea contemporană a materialelor tradiționale în forme actuale și durabile. Proiectarea a fost ghidată conf. univ. dr. arh. Lorin Niculae.
3. Prelegeri despre sustenabilitate și arhitectura de interes public, susținute de profesorii invitați ai școlii de vară. Au fost susținute 5 prelegeri.
4. Educație la firul ierbii. Am organizat atelierelor artistice intensive „Sustenabilitate prin artă și arhitectură”. Elevii au dobândit o mai bună înțelegere a materialelor locale și a condițiilor care acționează asupra construcțiilor, abordându-le într-o manieră intuitivă, holistică, prin experiențe care au urmărit dezvoltarea câmpului lor creativ. Participanții au început să descopere aceste materiale și să le folosească într-un mod imaginativ, prin crearea de instalații artistice inspirate din cele 6 elemente care guvernează arhitectura locală: lemn, piatră, pământ, și cele preexistente care stau la baza primelor materiale: apa, lumina, aerul. Participanții au vârsta cuprinsă între 5 și 18 ani.



COMUNITATE ȘI CREATIVITATE



Atelierele au fost coordonate de mine, alături de studenții care au susținut procesul de proiectare-construcție: Corina Staicu, Roxana Maria, Ioan Leahu, Irina Ursea, Mario Costea și artistul ceramist Gregorio Petru.

Duminică, 30.07.2023 - A început Școala de Vară Arhipera, ediția a XI-a!

Astăzi ne-am întâlnit la Chiojdu. Au avut loc trei lecturi principale: o lectură introductivă de conf. dr. arh. Lorin Niculae, o prezentare despre Asociația Arhipera de Silvia Niculae și o scurtă introducere despre Centrul Comunitar realizată de Irina Ursea. Am început să cunoaștem satul și am mâncat la Pensiunea Melania!

Luni, 31.07.2023 - Ziua a doua a fost plină de activități!

Am început ziua cu două lecturi: prima despre arhitectură și afectivitate, susținută de drd. Ioana Radu, și a doua despre reutilizarea spațiilor pentru sport, de drd. Ruxandra Balcanu. Lecturile au generat dezbateri foarte interesante legate de istoriile spațiului și construit și posibilitatea integrării acestora în procesul de reabilitare. Ziua a continuat cu o surpriză din partea doamnei Flori, care a adus nuci pentru toți studenții, inclusiv echipamentul necesar pentru a le sparge și curăța! Conf. dr. arh. Lorin Niculae a moderat o dezbatere pe tema identității arhitecturii care a prilejuit o introducere la substratul etimologic al unor cuvinte des utilizate, dar mai puțin înțelese: problemă, proiect, cercetare. Dl Florin Drăgulin a realizat un tur ghidat al Casei cu Blazoane, a povestit despre spiritul și istoria locului. Am organizat primul atelier dedicat elevilor, care are ca scop realizarea unor instalații arhitecturale. Elevii sunt coordonați de artista vizuală Silvia Niculae și azi au creat primele schițe conceptuale ale instalațiilor.



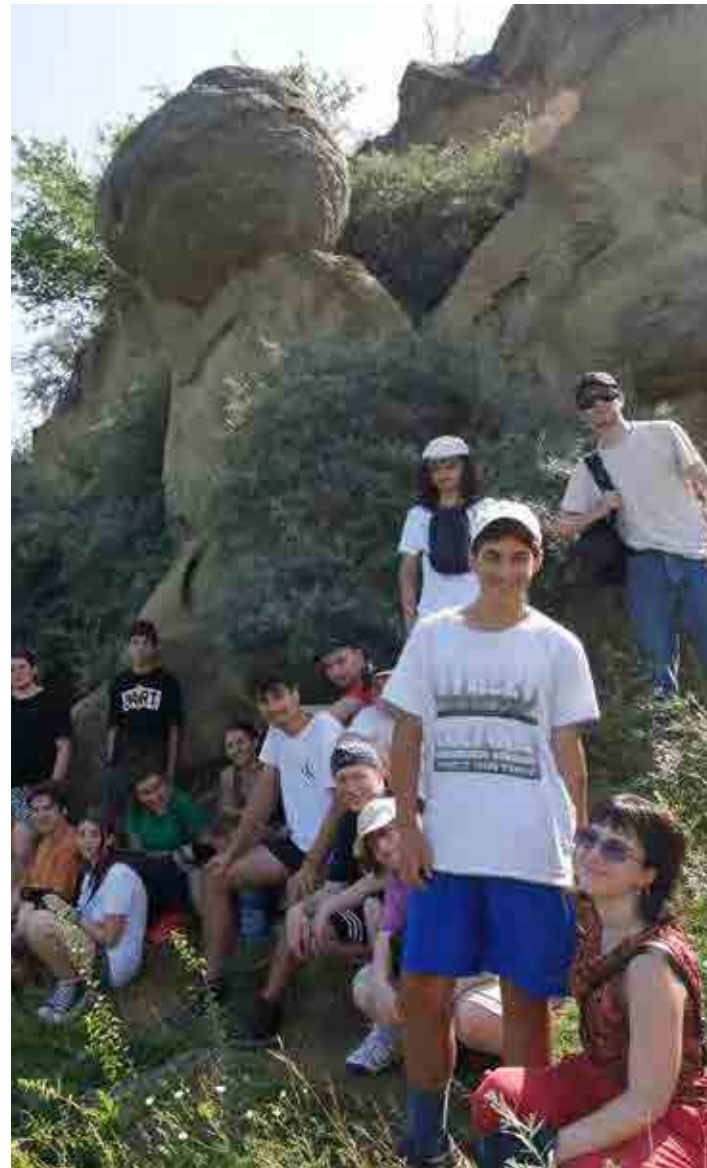
Marti, 01.08.2023 - Ziua a treia s-a desfășurat aproape integral în aer liber!

Am început dimineața cu muncă pe șantier la Centrul Comunitar. Studenții au extras șuruburi și cuie și s-au ocupat de curățarea scândurilor provenite din decofrarea fundațiilor. Acestea vor fi refolosite la șarpanta Centrului, în încercarea de a utiliza cât mai puține resurse pentru construcție.

Cursurile de instalații artistice de arhitectură au continuat cu terminarea schițelor de concept și determinarea necesarului de materiale. Coordonanți de Silvia Niculae, împreună cu Ruxandra Balcanu și Ioana Radu, elevii au făcut o excursie la malul râului pentru colectare de materiale (piatră, crengi, lemne), pe care urmează să le utilizeze în instalații.

După-amiaza a început cu lectura conf. dr. arh. Lorin Niculae, despre rolul și categoriile fundațiilor, pentru înțelegerea tradițiilor locale de construire a caselor și exemple de bună și rea practică. Atelierele de instalații artistice de arhitectură au continuat cu un curs de modelaj, susținut de Gregorio Petru, de la Din Lut Românesc (www.dinlut.ro). Elevii au fost însoțiți de profesorii lor. Atelierul a avut ca scop un prim contact cu acest material extras local, prin explicarea felului în care pământul argilos devine lut, prin mărunțire, cernere și combinare cu apă. Elevii au fost îndrumați pentru crearea unor proprii boluri din lut, și apoi case! Prin folosirea unei resurse naturale și locale, ne propunem interpretarea într-o nouă cheie a unui meșteșug tradițional.

Ziua s-a încheiat cu un program artistic inițiat de elevii locali, alături de care am cântat șlagăre și am râs până după înserat! Mulțumim întregii comunități din Chiojdu pentru o zi așa de frumoasă și productivă petrecută împreună!



Miercuri, 02.08.2023 - Ziua a patra a fost foarte dinamică! Am început ziua cu prezentarea conf. dr. arh. Lorin Niculae despre elaborarea și conținutul dosarelor de predare Pth, DTAC, DTOE, structuri și instalații. Am dat startul pe șantierul Centrului Comunitar cu pregătirea lemnului provenite din decofrarea fundațiilor pentru a fi montate la șarpantă. O echipă de studenți s-a ocupat de realizarea bazelor pentru instalațiile artistice realizate de elevi. S-a lucrat cu mult spor! La Casa cu Blazoane, au continuat atelierul! Artista vizuală Silvia Niculae și studenta Irina Ursea, i-au îndrumat spre o primă machetare conceptuală a instalațiilor artistice, folosind materiale locale. Elevii au creat schițe și au amplasat materialele selectate pe bazele de lemn.

Din cauza furtunii, am fost nevoiți să anulăm cursul de instalații arhitecturale. Elevii au participat la un atelier de desen creativ, coordonați de stud. arh. Corina Staicu. Au explorat prin exerciții imaginative legăturile dintre cele 6 elemente propuse: lemn, pământ, apă, aer, lumină și piatră. Ziua s-a încheiat cu o lectură a dr. arh. Ionuț-Laurențiu Dinu, despre arhitectura de gherilă, unde a prezentat principiile de bază ale arhitecturii sociale, determinanții ei, și exemple. Prezentarea a generat discuții despre intervenția rapidă a arhitectului în contextele unde este necesară practica sa, printr-o abordare non formală și care diagnostichează problemele și identifică soluții dinamice la nivel local.

Joi, 03.08.2023 - Ziua a cincea a fost axată pe activități în exterior!

Șantierul Centrului Comunitar din Chiojdu a continuat să fie împânzit de studenți!

La Casa cu Blazoane, au continuat atelierul de instalații de artă cu elevii, coordonate de Silvia Niculae. Fiecărei echipe i s-a alocat un student coordonator, care să-i susțină în construirea pragmatică a instalațiilor. Astfel, au fost aproape finalizate toate lucrările artistice!

Am vizitat Centrul de Informare unde doamna Lenuța a ținut o scurtă prezentare a traseelor zonei. Am realizat o drumeție la trovanți, am observat peisajul, flora și fauna locale și perspectiva descendentă asupra satului.

Drd. arh. Silvia Costiuc a vorbit despre degradările monumentelor cauzate de schimbările climatice. S-a referit la necesitatea cercetării aprofundate a schimbărilor climatice și managementul în domeniul climei, prin autorități internaționale care analizează riscurile acestora printr-o expertiză multidisciplinară. Au fost explicate exemple în care criza climatică are efecte asupra patrimoniului cultural și modalități de intervenție asupra lor.

Vineri, 04.08.2023 - Ziua a șasea a fost ziua concretizărilor! Instalațiile artistice despre cele 6 elemente (apă, aer, apă, lumină, piatră, lemn), realizate de elevi au fost finalizate. Măine în curtea Casei cu Blazoane are loc serbarea de final a Școlii de Vară Arhipera, unde echipele prezintă propriile creații și unde toată comunitatea este invitată! Lucrul pe șantierul Centrului Comunitar a continuat cu multă energie.

În timpul după-amiezii, studenții au elaborat detaliile tehnice de execuție ale Centrului Comunitar. Am încheiat ziua cu un foc de tabără, unde am povestit despre experiența acestei Școli de Vară și am ars la foc liber creațiile din lut ale elevilor din anul precedent. Ne vedem mâine!

Sâmbătă, 05.08.2023 - Ultima zi a fost o zi festivă! Lectura de astăzi a fost despre proiectele Arhipera. Arh. Anca Crețu alături de drd. arh. Irina Scobiola au prezentat proiectele realizate în echipă: cele realizate și cele rămase pe hârtie, conceptuale. Arhitectele au povestit despre munca participativă la firul ierbii și interacțiunile cu familiile și comunitățile vulnerabile. Au discutat particularități ale proiectelor Arhipera, de la faza de design, materialitate, până la cea de execuție.

Am încheiat săptămâna cu o serbare în curtea Casei cu Blazoane, unde elevii participanți și-au prezentat instalațiile artistice iar studenții care i-au coordonat au povestit despre procesul de creație și construcție.

Mulțumim Uniunii Arhitecților din România pentru cadourile oferite elevilor!





ȘCOALA DE VARĂ ARHIPERA EDIȚIA A XI-A
CASA CU BLAZOANE, CHIOJDU



UNIVERSITATEA DE ARHITECTURĂ
„ION MINCU”, VIZITA COPIILOR DE LA CHIOJDU

OAR GORJ CONCURS!

Text: Dorel PASĂRE

„ACASĂ LA BRÂNCUȘI”



Centrul de Cercetare, Dezvoltare și Promovare „Constantin Brâncuși” a organizat manifestarea artistică Atelierele „Constantin Brâncuși”, ediția 2023, în cadrul programului „Esența lucrurilor”, care a cuprins mai multe evenimente: Simpozionul internațional de sculptură (în perioada 07-31.08.2023); Concursul de arhitectură „Acasă la Brâncuși” (în perioada 07-30.08.2023); Concursul de benzi desenate „Acasă la Brâncuși” (în perioada 22-31.08.2023) și Simpozionul internațional de pictură și grafică Iosif Keber (în perioada 22-31.08.2023).

Tabăra de sculptură a fost organizată în comuna Peștișani, jud. Gorj, iar tabăra de pictură și grafică a avut ca loc de documentare și inspirație Muzeul Arhitecturii Populare de la Curtișoara, oraș Bumbesti-Jiu, jud. Gorj.

Ideea organizării concursului de arhitectură, concurs de soluții pentru integrarea a 3 (trei) porți de acces în comuna Peștișani, a fost inițiată de dl primar Pigui Cosmin și dl director al Centrului de Cercetare, Dezvoltare și Promovare „Constantin Brâncuși” odată cu ocazia stabilirea amplasamentului pentru tabăra de sculptură.

La solicitarea organizatorului, au confirmat parteneriatul pentru acest concurs:

- Ordinul Arhitecților din România - Filiala Teritorială Oltenia, prin președinte arh. Bogdan Tiparu;

Uniunea Arhitecților din România, prin președinte arh. Ileana Tureanu.

Au fost depuse un număr de 33 de proiecte semnate de arhitecții Cosmin Gandore, Gabriel Calcan, stud.-arh. Ștefania Burlacu, Claudiu Cîrciumaru, Dori-Ana Muru, Bianca Roxana Stan, Anamaria Bujancă, dr. arh. M. C. Donici, Victor Badea, Ancuța Ionescu, arh. Mihaela Patran, Sabin Cornoiu, Cristina Onea, Cristina Cremeneanu, Bogdan Badea, Sevastică Cocoroiu, Alexandru Zorlescu, artist Gizella Popescu, Albert Marin, Eduard Dumitru Popescu.

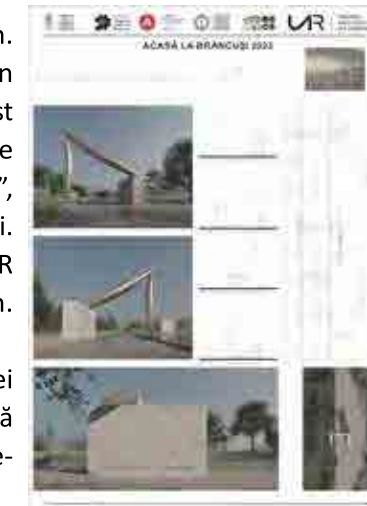


Comisia de jurizare a fost constituită din președinte arh. Sorin GABREA, reprezentant UAR, membrii arh. Bogdan TIPARU și arh. Leontin TRIF, reprezentanți OAR Oltenia, artist plastic Adrian Dan BÂNDEA, reprezentant al Centrului de Cercetare, Dezvoltare și Promovare „Constantin Brâncuși”, și Cosmin PIGUI, reprezentant Primăria Comunei Peștișani. Secretariatul concursului a fost îndeplinit de către OAR Filiala Oltenia - reprezentanța județeană Gorj, prin arh. Viorel Dorel PASĂRE.

Juriul a apreciat interesul, conceptul și valoarea unor idei conținute în propunerile prezentate și a constatat că, dată fiind importanța temei, este necesară continuarea procesului într-o formulă care va fi stabilită ulterior.

În urma analizării și dezbaterii proiectelor depuse, comisia de jurizare a selectat și nominalizat următoarele 6 proiecte: arh. Gabriel Calcan, stud.-arh. Ștefania Burlacu, arh. Ancuța Ionescu, arh. Mihaela Patran, arh. Alexandru Zorlescu, artist Gizella Popescu (2 proiecte), arh. Claudiu Cîrciumaru, arh. Dori-Ana Muru, arh. Sabin Cornoiu.

La acest concurs s-a alăturat și societatea TMSYS ROM, reprezentată de administrator Piotr Lukasik, care a acordat Premiul Sponsorului - o licență pentru programul de arhitectură ARHILINE - arhitectului Sabin Cornoiu.



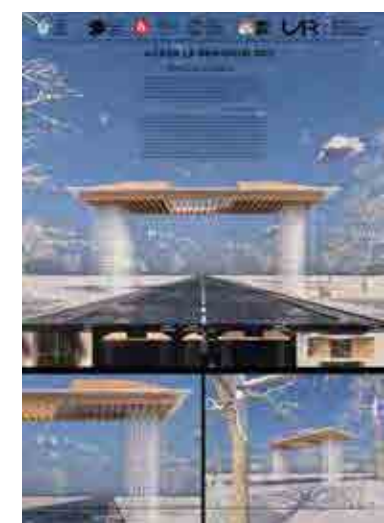
Arh. Ancuța IONESCU,
Arh. Mihaela PATRAN



Arh. Gabriel CALCAN,
stud. Arh. Ștefania BURLACU



Arh. Claudiu CÎRCIUMARU,
Arh. DORI-ANA MURU



Arh. Sabin CORNOIU



Arh. Alexandru ZORLESCU, artist Gizella POPESCU



FAMILII DE ARHITECȚI

Text: Pavel POPESCU



GEORGETA-EUGENIA (1928-2020) ȘI IOAN SACHELARIE (1927-2023)



Este foarte greu să-ți așterni pe hârtie amintirile care s-au perindat, și care acum îți vin în valuri, pe distanța a nu mai puțin de 63 ani, mai trebuind și să le selectezi pentru o anumită temă din multitudinea de desfășurări. Vin multe și este foarte greu să le separi. Respectul pentru cei despre care doresc să vă povestesc astăzi este cu mult mai mare decât abandonul sau amânarea dorinței de a ajuta confracții să nu-i uite atât de repede, oameni de la care au numai de învățat. Doi arhitecți care au conviețuit împreună 68 ani, căsătorindu-se în 20 septembrie 1952. Au conviețuit sau, mai bine zis, nu s-au despărțit decât arareori, când interesele profesionale le stopau pe cele sentimentale. Amândoi arhitecți, cu aceeași activitate profesională, pasiunile colaterale profesiei fiind soluționate armonios întru păstrarea echilibrului familial. Amândoi jucau bridge (un joc de levate cu cărți), cu familii prietene. Separat însă, doamna practica sportul de performanță, floreta, ajungând până la medalia de bronz, prima pentru România, la o olimpiadă! Amândoi erau mari amatori de excursii, multe ca turnee sportive, iar altele ca delegații de documentare pentru obținerea de performanțe în turismul național. Dar cele mai plăcute erau cele programate pentru destindere și armonie!

Dânsa, Sachelarie Georgeta-Eugenia, dânsul, Sachelarie Ioan.



La 35 ani, aniversare STACO – promoția 1963. Arhitecții profesori: Camil Rogulschi, Ioan Sachelarie

I-am cunoscut în 1960 când am intrat la S.T.A.C.O., vestita Școală Tehnică de Arhitectură și Construcția Orașelor, din București, întrucât dosarul meu, ca de altfel al multora dintre colegii mei, de fiu de preot, nu era acceptat la facultate! Dânsul era director tehnic la acea școală.

Dânsa, profesoară tot la aceeași școală. Am fost într-o clasă cu Ale, Aurelian Andreescu, neuitatul interpret de muzică de suflet nici după 63 ani! Relația acestei clase cu cei doi oameni, deosebiți, a durat atâta cât au avut loc pe pământ, printre noi. La toate întâlnirile noastre, aproape anuale, erau nelipsiți, doamna conducând mașina cu care veneau. Când nu s-a mai putut, dânsul venea la întâlnirile noastre de la același Parc Cișmigiu, restaurantul de pe insulă, Monte Carlo, însoțit de un colocatar din blocul dânsului, dar tot nu lipsea. A venit și când nu se mai putea, ajutându-se de baston, iar când și acesta nu mai era de folos venea adus de vecin, în spate! Apoi, când nici asta nu mai era posibil, după întâlnirea noastră, mă duceam la dânsii acasă, an de an, iar în ultimii 5 ani, foarte des, acordându-le, din partea U.A.R.-ului, asistență și sprijin și încercarea de îndepărtare a singurătății.

„Geta era socotită o fire dură; avea o demnitate de învingător” - soțul său.



Un „prezidiu” la o REîntâlnire, profesorii: Mularidis, Culescu, Sachelarie, Roguski, Aurora

Dânsul, profesor și director adjunct la STACO.

Se înscrie în U.A.R. la 18 iunie 1954, la 27 ani, cu 4 luni înainte de a termina facultatea, fiind absolvent în 02.1954, cu diploma nr. 8661/1954. Pentru înscriere în U.A.R. a primit recomandări de la: arh. Moscu Ion și arh. Cosmatu Eugen. Începe activitatea de arhitect proiectant la Sfatul Popular al Capitalei, la Direcția Tehnică de Proiectare.

Este reprimat în UAR la 31.01.1969 - lucrează la Oficiul Național de Turism (O.N.T.) .

Lucrări:

Bloc locuințe în București, str. Poiana Narciselor, nr. 45 - P+9 - autor;

Căminul Facultății de Arhitectură „Ion Mincu”, str. Hristo Botev, colț cu Calea Moșilor;

Spitalul de contagioși (amenajare) - coautor;

Centrala termică a Spitalului de contagioși - coautor;

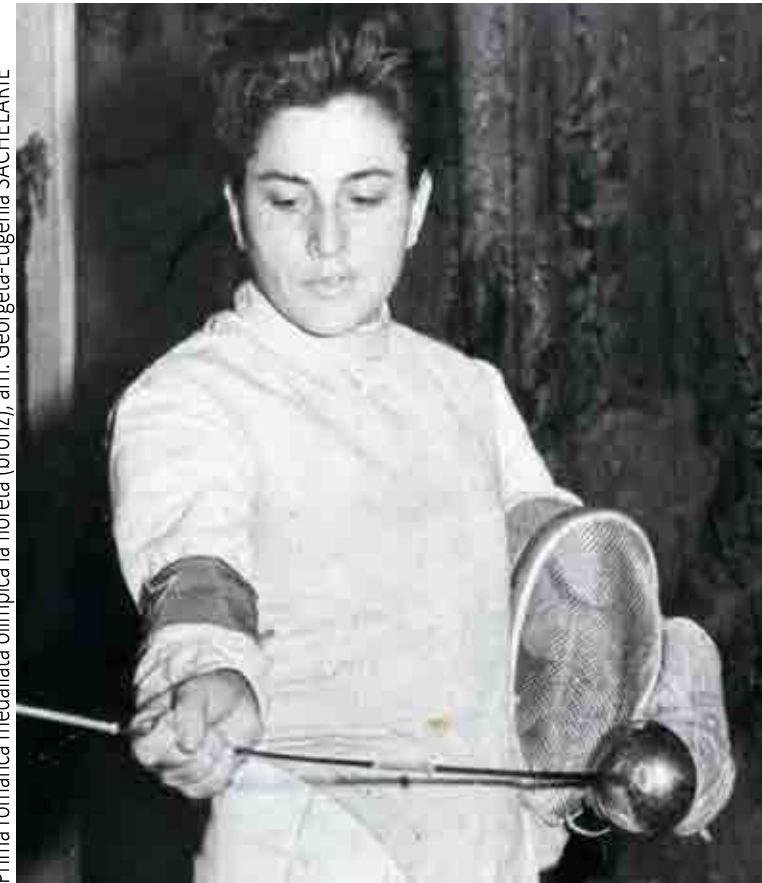
Teatrul de păpuși Tândărică (amenajare în fosta sală Tivoli) - coautor;

Extindere hol teatru „Lucia Sturdza Bulandra” - coautor;

Circa 60 lucrări realizate în domeniul comerțului și turismului.



Prima româncă medaliată olimpică la floretă (bronz), arh. Georgeta-Eugenia SACHELARIE



A proiectat, mult timp, și în biroul arhitectei Henrieta Delavrancea-Gibory.

A colaborat la îmbogățirea cărții scrise de arh. Militza Sion prin povestirea multor momente deosebite din viața dnei Henrieta Delavrancea. În lungile povestiri pe care mi le-a destăinuit, zeci de ore, mi-a relatat atmosfera deosebită creată de dna Delavrancea-Gibory.

Locuința dâșilor, un apartament de 3 camere, este, încă, plin cu mobile, dădora de cărți de arhitectură, vederi din toată lumea, diapozitive, tablouri și, ceva inedit, o hartă, confecționată de dl arhitect, cu traseele tuturor excursiilor făcute de cei doi soți, de-a lungul întregii lor vieți.

Au părăsit această lume de curând. Dânsa în 10 ianuarie 2020, la vârsta de 92 ani, iar dânsul în 15 mai 2023, la vârsta de 96 ani, la puțin peste 3 ani distanță, ultimii ani fără dânsa fiind greu de suportat cu toate că nu a dus lipsă de nimic material. Singurătatea și dorul de dânsa i-au grăbit plecatul.

Amândoi au plecat din biserica proiectată de arhitectul Sachelarie Ioan, din apropierea locuinței lor.

Pe 7 septembrie 2023 ne vom întâlni, promoția STACO 1963, câți or mai putea veni, poate, pentru ultima dată, special pentru a-i comemora, cu prezența noastră, pe cei doi atât de îndrăgiți dascăli ai noștri.

Bunul Dumnezeu să-i ocrotească și să-i așeze de-a dreapta SA, spre odihnă binemeritată și veșnică!



Schiță pentru MAREA FRESCĂ. Pe fața tabloului este scris, de mână: „Colegului arhitect Ioan SACHELARIE, cu toată afecțiunea din partea fiului autorului, Costin PETRESCU”, pe unul din pereții sufrageriei, printre multe alte tablouri.

DRUMUL CĂTRE O ALTĂ LUME ...

Text: Cerasella CRĂCIUN



ANGELA FILIPEANU (1933-2023)



E greu să îți găsești cuvintele atunci când te afli în fața unei pagini goale pentru a aduce un omagiu simplu unui Om cu „O” mare, care s-a hotărât să plece către o altă lume...

Și nici nu e timp, și parcă nici loc destul, ai regrete că nu ai reușit să o suni săptămâna trecută așa cum ai simțit, că nu ai reușit să o vizitezi și să o vezi mai des în ultimul timp... nu ai destule cuvinte sau sunt prea puține și parcă mult prea lipsite de semnificație pentru a spune totul despre un PROFESOR ADEVĂRAT, care a fost autorul a numeroase cursuri și proiecte, fondator APUR, RUR, al Secției PEISAGISTICĂ, o persoană directă, corectă, intransigentă și cu o capacitate absolut strălucită de înțelegere și de corelare rapidă a ideilor, care prin limbajul cu umor critic te putea face să îți atingi și chiar să îți depășești limitele pe care nici nu ți le bănuiai inițial...

Ca șef de catedră, șef de proiecte de specialitate, îndrumătoare de doctorat și ca profesor universitar a cărei asistentă eram, am simțit întotdeauna ce înseamnă profesionalismul, etica, metoda didactică și chiar emoția de dinaintea unui curs (de care nu știau prea mulți...), dar și grija sau sfaturile coerente atunci când mi-a propus să preiau coordonarea secției și cursurile pe care a avut încrederea să mi le ofere cu generozitate sau atunci când am fost încurajată să construiesc noi cursuri...



Cu doar câteva luni în urmă, am stat de vorbă despre „Mersul Lumii” și al „Școlii”, despre studenții de azi și cei de ieri, despre provocările perioadei în care trăim și... mi-a mărturisit la un moment dat, cu umorul care o caracteriza, că a considerat mereu că semănăm, pentru că muncesc la fel de mult ca ea și nu întotdeauna cu aprecierea celor din jur, dar să merg mai departe pe CALE, chiar dacă uneori risc să rămân singură pe DRUM...

Poate că era vorba doar de singurătate, poate de regrete, poate că studenții și lumea de azi deveniseră greu de înțeles pentru un dascăl din altă generație sau poate... doar se pregătea de Marea Plecare în Grădina Arhetipală a Lumii Cosmice, acolo unde va putea face „Peisagistică” în continuare, cu volume de copaci celești și spații de flori de lumină, alături de Îngerii și Arhanghelii de ziua cărora se sărbătorea în fiecare an...

Câteva date biografice

1958 - Absolvă Institutul de Arhitectură „Ion Mincu”

1981 - Devine doctor cu teza *Implicarea calității în organizarea spațiilor verzi în procesul de integrare urbană.*

1994-2000 - Șef Catedră Urbanism și Amenajarea Teritoriului.

2003-2011 - Profesor consultant și asociat (UAUIM), coordonator Secția Peisagistică, conducător de teze de doctorat, diplome; cursuri de profil.

Titular de curs: Peisagistică (1970-2011), Analiză morfo-tipologică urbană (1978-2011), Context și formă urbană (Master Urb., 1999-2002), Sitologie (Mastere Urbanism, 2010).

DE LA BUCUREȘTI LA SAN DIEGO

Text: Irina Rosetti
CANTACUZENE



ION ILIE DUMITRESCU (1940-2023)



Născut la 17 martie 1940, în București, și părăsind această lume la data de 29 iulie 2023, în San Diego, California, Ion Ilie Dumitrescu lasă în urma sa o moștenire impresionantă și o amprentă inestimabilă în lumea arhitecturii.

Cu fiecare proiect, cu fiecare linie trasată, Ion Ilie Dumitrescu a redefinit arhitectura românească, aducând o viziune unică și o pasiune inextinguibilă pentru profesia sa.

Ion Ilie Dumitrescu a absolvit Institutul de „Arhitectură Ion Mincu” în 1963 și, în 1978, a împletit destinele sale cu arhitecta Paraschiva Elisabeta Ionescu (Tuți). O căsătorie ce a rezistat până la moartea ei în 2011, dovedind că pasiunea pentru arhitectură se împletește adesea cu dragostea și devotamentul familial.

Arhitect de referință în anii '70, Dumitrescu a excelat în proiecte cu tematică în Arhitectura Feroviară Transporturi. La Institutul de Proiectări al Căilor Ferate București (ISPCF), a fost parte a unei generații de tineri arhitecți ce au modernizat arhitectura transporturilor din România. Între anii 1963-1995, Dumitrescu a fost autor și coautor al unor proiecte precum Clădirea de călători a stației CF Bârlad (1968), Gara Predeal (1969) și Centrul de Calcul C.F.R. (actual INFOFER) București (1969). În anii '90, și-a îmbogățit portofoliul cu proiecte rezidențiale.

În 2004, Dumitrescu s-a stabilit în SUA, la San Diego. Ne luăm adio de la un maestru, un vizionar și un om ale cărui creații vor trăi în continuare, aducând frumusețe și inspirație în lumea arhitecturii.



Centrul de Calcul C.F.R. (actual INFOFER) București (1969)



Clădirea de călători a stației CF Bârlad (1968)



Gara din PREDEAL (1969)

ÎN TRE AMINTIRI

Text: Liana Maria BUȘILĂ



DIANA MARIA GAGA (1956-2023)



Fiică a regretatului sculptor Victor Gaga, absolventă a Secției de Arhitectură de la Timișoara în 1978 și a Institutului de Arhitectură „Ion Mincu” București în 1981, Diana rămâne în amintirea noastră cu zâmbetul și privirea ei de neuitat, cu spiritul său tenace, neobosit și luminos. Membră în ambele organizații profesionale ale noastre, UAR și OAR, Diana a lăsat în urma ei o activitate prodigioasă, proiecte de arhitectură și urbanism, începând din IPROTIM, Clădirea Școlii nr. 30 din „Cartierul Soarelui” rămânând un reper pentru noi, trecând prin CJT și lucrând până la final în cadrul biroului său „ARHINOVA”.

Un om harnic și talentat, o femeie frumoasă sufletește și nu numai, Diana a fost înconjurată cu drag atât de vechii prieteni din liceu, cât și de cei din sânul breslei artiștilor și arhitecților. Rămânem mai singuri fără ea, dar cu o amintire a unei ființe luminoase de neuitat!

Ce poți să spui, în câteva cuvinte, când rămâi consternat că unul dintre cei mai buni prieteni de care te leagă amintirile tinereții a trecut la cele veșnice după o lungă și grea suferință?

Îmi revine în minte prima impresie despre Diana pe care o am din ziua în care s-a angajat la IPROTIM - Institutul de proiectări județean Timișoara, prin anii 1980. Era frumoasă, veselă, plină de personalitate și energie. După un timp, mi-am dat seama că frumusețea fizică era secundată și de cea morală. Diana a fost un om de caracter, discret, empatic, harnic și, mai ales, iubitor. Faptul că iubea și era înconjurată de animale de companie spune multe!

Prietenia noastră s-a cimentat după Revoluția din 1989 și desființarea treptată a IPROTIM, când am reușit să o atrag în colectivul fostei instituții Arhitect-Șef a Consiliului Județean Timiș, unde a servit cu loialitate câțiva ani buni.

Realizând că mai are multe de îndeplinit ca arhitect și urbanist, a decis să se dedice în totalitate proiectării în arhitectură și urbanism. Proiectele sale variate, de la locuințe la birouri, alimentație publică, comerț, planuri urbanistice zonale și de detaliu, stau mărturie cu privire la profesionalismul și dedicarea ei. Diana era înconjurată de prieteni, oameni adevărați care au știut să se bucure de prezența ei luminoasă, s-o aprecieze și s-o iubească. Viața nu va mai fi pentru mulți la fel fără ea.

Dumnezeu s-o ierte și s-o odihnească în pace!



Diana Maria GAGA alături de Majestatea Sa Regele MIHAI I al României și regretatul sculptor VICTOR GAGA

COLEGIUL DIRECTOR

Text: Mirela MERCURIANU



ȘEDIȚA COLEGIULUI DIRECTOR DIN 17.07.2023

Pentru eficientizarea activității, membrii Colegiului Director au ales ca modalitate de lucru în lunile Iulie și August consultările online.

Având în vedere gradul avansat de deteriorare a lemnului și feroneriei ferestrelor Centrului de Cultură de Cultură Arhitecturală din Strada Jean Louis Calderon, Ziarist, nr. 48 din București, membrii Colegiului director au decis, ca urmare a studierii ofertelor primite, aprobarea de reparații la tâmplăria acestui centru cultural.

S-A EMIS URMATOAREA DECIZIE:

Decizia nr. 39 din data de 17.07.2023 privind repararea tâmplăriei de la Centrul de Cultură Arhitecturală din Str. Jean Louis Calderon nr. 48, București

ȘEDIȚA COLEGIULUI DIRECTOR DIN 01-02.08.2023 ȘI 03.08.2023

Ca urmare a clarificărilor primite din partea coordonatolului proiectului cultural „SKY HILL LAND ART - SHILA 2023”, Colegiul director decide acordarea unei finanțări pentru organizarea acestui proiect cultural, proiect care se încadrează în obiectivele culturale ale Uniunii Arhitecților din România.

La invitația primită de Uniunea Arhitecților din România din partea Centrului de cercetare, Documentare și Promovare „Constantin Brâncuși” pentru încheierea unui parteneriat care implică organizarea Concursului de Arhitectură „Acasă la Brâncuși”, membrii Colegiului director decid încheierea parteneriatului cu inșiator și organizatorul acestui concurs.

S-AU EMIS URMĂTOARELE DECIZII:

Decizia nr. 40 din data de 02.08.2023 privind finanțarea proiectului cultural „SKY HILL LAND ART - SHILA 2023”

Decizia nr. 41 din 03.08.2023 privind aprobarea acordului de parteneriat pentru organizarea evenimentelor culturale din cadrul Concursului de Arhitectură „Acasă la Brâncuși”

ȘEDIȚA COLEGIULUI DIRECTOR DIN 22.09.2023

PRINCIPALELE PUNCTE AFLATE PE ODINEA DE ZI AU FOST:

Avizarea proiectului hotărârii de completare a Hotărârii Senatului nr. 19 din 5.07.2021 pentru aprobarea taxei de înscriere în Uniunea Arhitecților din România. Se propune ca arhitecții care să înscrie în U.A.R. să achite cuantumul taxei de înscriere calculat la data depunerii dosarului la secretariatul U.A.R. și ca taxa să se achite în cel mult 30 de zile de la data primirii ca membru, urmând ca, după achitarea acesteia, arhitectul să devină membru cu drepturi depline.

Dezbateri privind Regulamentului de finanțare a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale din timbrul arhitecturii. Rectificarea Bugetară pentru Bugetul Timbrului arhitecturii din 2023.

S-AU EMIS URMĂTOARELE DECIZII:

Decizia nr. 42 din 22.09.2023 privind avizarea proiectului Hotărârii Senatului de completare a Hotărârii Senatului nr. 19 din 05.07.2023 pentru aprobarea taxei de înscriere în Uniunea Arhitecților din România.

Decizia nr. 43 din 22.09.2023 privind avizarea Proiectului Hotărârii Senatului privind aprobarea Regulamentului de finanțare a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale din timbrul arhitecturii.

Decizia nr. 44 din 22.09.2023 privind avizarea rectificării Bugetul Timbrului Arhitecturii aferent exercițiului financiar 2023.



SENATUL

ȘEDINȚA SENATULUI DIN 27.09.2023

Membrii Senatului sunt invitați la Palatul BNR din București pentru un Simpozion-Omagiu adus arhitectului și academicianului Petre Antonescu, la 150 ani de la naștere. Banca Națională a României împreună cu Uniunea Arhitecților din România a organizat un simpozion și o expoziție dedicate arhitectului Petre Antonescu, personalitate marcantă a arhitecturii românești într-o atmosferă impregnată de istorie și cultură.

Pe ordinea de zi a ședinței Senatului s-au aflat următoarele subiecte:

- Aprobarea completării Hotărârii Senatului nr. 19 din 05.07.2021 pentru aprobarea taxei de înscriere în Uniunea Arhitecților din România.
- Aprobarea cuantumului premiilor acordate în cadrul Bienalei Naționale de Arhitectură.
- Aprobarea Regulamentului de selecție și evaluare a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale și finanțarea nerambursabilă din timbrul arhitecturii a acestora.
- Aprobarea membrilor Colegiului de redacție al Revistei Arhitectura. Numirea acestui Colegiu are rolul de a menține revista la standardele la care aceasta a ajuns în prezent. Cei propuși trebuie să aibă experiență în domeniul publicațiilor, să fie personalități recunoscute, să aibă o carieră bogată în domeniul lor de activitate.
- Aprobarea rectificării bugetului timbrului arhitecturii pentru exercițiul financiar 2023.
- Aprobarea atribuirii denumirii Centrului cultural de la Sinaia de Centrul de Cultură „Arhitect Petre Antonescu” având în vedere împlinirea celor 150 de ani de la nașterea marelui arhitect.
- Aprobarea unei finanțări nerambursabile pentru proiectul cultural „Bienala Națională de Arhitectură – Recuperarea și Restaurarea Patrimoniului Cultural Național”, Craiova, în cadrul Bienalei Naționale de Arhitectură 2023, Ediția a XV-a organizat de Filiala Sud-Vest Oltenia.
- Primirea de noi membri în cadrul Uniunii Arhitecților din România.

S-AU EMIS URMĂTOARELE HOTĂRĂRI:

- **Hotărârea nr. 14** din 27.09.2023 pentru modificarea și completarea Hotărârii Senatului nr. 19 din 5.07.2021 pentru aprobarea taxei de înscriere în Uniunea Arhitecților din România
- **Hotărârea nr. 15** din 27.09.2023 privind primirea de noi membri
- **Hotărârea nr. 16** din 27.09.2023 privind cuantumului premiilor acordate în cadrul Bienalei Naționale de Arhitectură, Ediția a-XV-A cu tema „Împreună”
- **Hotărârea nr. 17** din 27.09.2023 privind acordarea Premiului Opera Omnia la Bienala Națională de Arhitectură 2023, Ediția a XV-a
- **Hotărârea nr. 18** din 27.09.2023 pentru aprobarea Regulamentului de



selecție și evaluare a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale și finanțarea nerambursabilă din timbrul arhitecturii a acestora

- **Hotărârea nr. 19** din 27.09.2023 privind constituirea Colegiului de Redacție al Revistei Arhitectura și desemnarea membrilor acestuia
- **Hotărârea nr. 20** din 27.09.2023 privind aprobarea rectificării bugetare la Bugetul Timbrului Arhitecturii aferent exercițiului financiar 2023
- **Hotărârea nr. 21** din 27.09.2023 privind atribuirea denumirii Centrului de Cultură Arhitecturală situat în orașul Sinaia, Județul Prahova
- **Hotărârea nr. 22** din 27.09.2023 privind finanțarea proiectului cultural „Bienala Națională de Arhitectură – Recuperarea și Restaurarea Patrimoniului Cultural Național”

Text: Mirela MERCURIANU



VITRALIO by Semmelrock

NOU
în portofoliul Semmelrock



UNICITATE

Gamă de pavaje cu design de top, asortate, atent selectate, perfecte pentru grădini unice

ELEGANȚĂ

Cinci culori care captează eleganța formatului

AMENAJĂRI CREATIVE

Posibilități nelimitate de design prind viață datorită numeroaselor stereotomii disponibile

Forme și texturi noi se reunesc într-un concept flexibil care se remarcă prin frumusețe

Spațiul amenajat cu noul pavaj Vitralio by Semmelrock capătă un aspect atrăgător prin execuția perfectă, fermă, cu linii simple. Datorită formatului trapezoidal, orice exterior sugerează un limbaj de design redus la esențial: linii clare și finisaje deosebite unite într-un produs versatil pentru compoziții complet personalizate în grădina ta.

Vitralio by Semmelrock | Grej

ARHITECTURA

REVISTA UNIUNII ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA FONDATĂ ÎN 1906

ÎMPREUNĂ
ALEGEM
VIITORUL

140
ARHITECȚI ÎN
AFIRMARE

BNA

BIENALA
NAȚIONALĂ
DE
ARHITECTURĂ
2023

XV

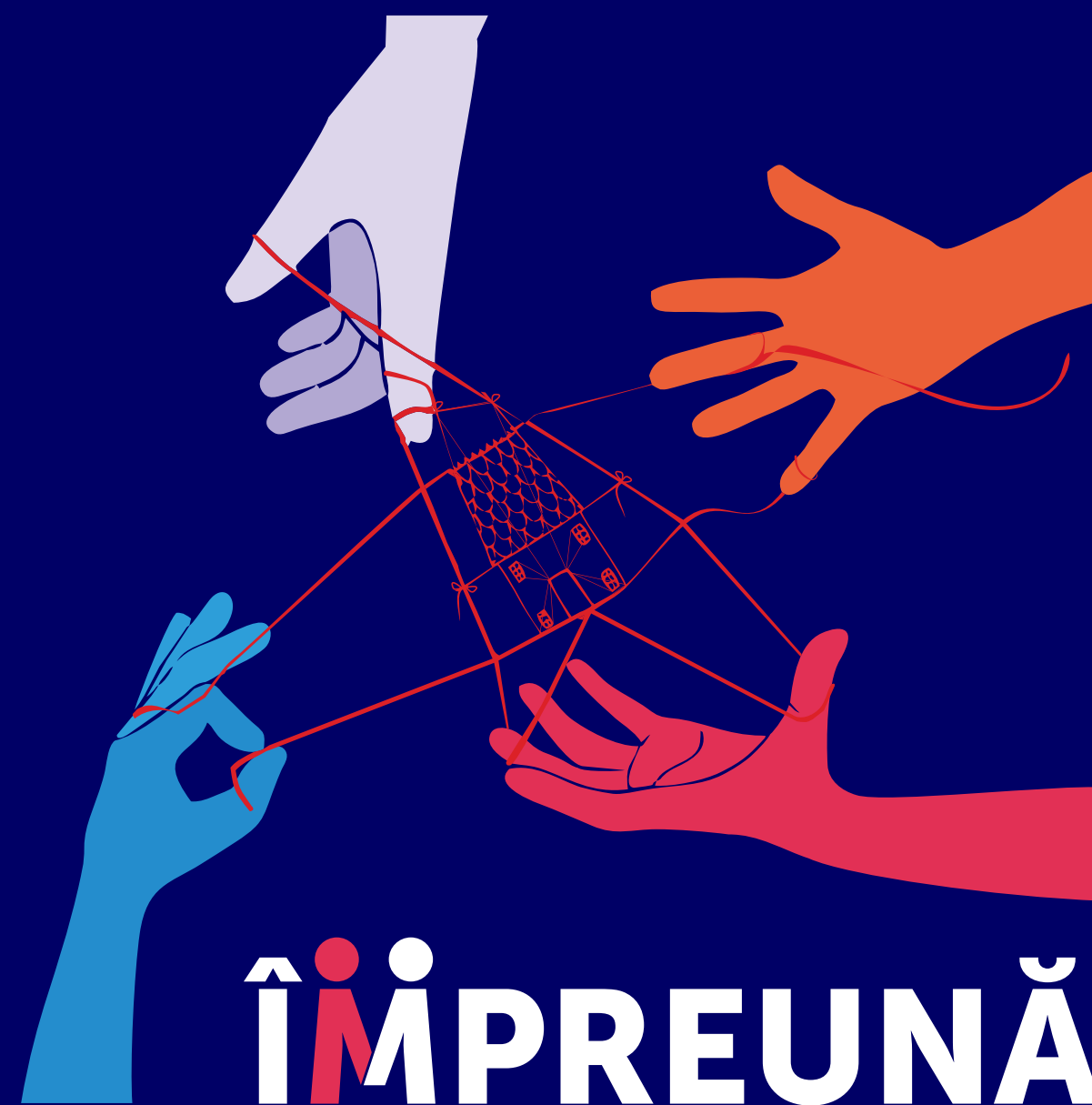
02.10-18.11.2023

www.uar-bna.ro

+ BIENALA NAȚIONALĂ DE ARHITECTURĂ 2023

BIENALA NAȚIONALĂ DE ARHITECTURĂ 2023

BIENALA NAȚIONALĂ DE ARHITECTURĂ 2023



ÎMPREUNĂ

+ BIENALA NAȚIONALĂ DE ARHITECTURĂ 2023